

**Uniwersytet
SWPS**

**Ocena programowa
Profil ogólnoakademicki
Raport Samooceny**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej oceniany kierunek studiów:

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny
ul. Chodakowska 19/31
03-815 Warszawa

Kierunek studiów:

**kulturoznawstwo, studia pierwszego i drugiego stopnia,
profil ogólnoakademicki**

**Warszawa
01.10.2021 r.**

Nazwa ocenianego kierunku studiów: kulturoznawstwo

1. Poziomy studiów: studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia
2. Formy studiów: stacjonarna, niestacjonarna
3. Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek: nauki o kulturze i religii

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomów i profilu studiów

Studia pierwszego stopnia – kwalifikacja pełna na poziomie 6 PRK

Symbol efektu	Treść efektu
	Wiedza. Absolwent(ka) w zaawansowanym stopniu zna i rozumie:
KL1_W01	umiejscowienie kulturoznawstwa w dziedzinie nauk humanistycznych oraz jego związki z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi;
KL1_W02	podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa;
KL1_W03	teorie kultury oraz inne wybrane teorie XX- i XXI-wiecznej humanistyki oraz właściwy im aparat pojęciowy;
KL1_W04	wybrane: fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku, wytwory kultury w tym XX- i XXI-wieczną produkcję artystyczną (tj. sztuki wizualne i performatywne, literaturę, film);
KL1_W05	społeczne i kulturowe dylematy i wyzwania współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym;
KL1_W06	mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać;
KL1_W07	znaczenie wartości demokratycznych oraz istotę szacunku wobec innych;
KL1_W08	podstawowe mechanizmy działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury, w tym ekonomiczne i prawne aspekty działania sektora kreatywnego;
KL1_W09	prawne uwarunkowania własności intelektualnej;
KL1_W10	metody i narzędzia badawcze, w tym techniki pozyskiwania danych, właściwe dla kulturoznawstwa;
KL1_W11	metody analizy i interpretacji praktyk i tekstów kultury;
KL1_W12	etyczne uwarunkowania prowadzenia badań oraz jest świadomy(a) możliwości wykorzystania wyników tych badań na potrzeby społeczne bądź komercyjnie.
	Umiejętności. Absolwent(ka) potrafi:
KL1_U01	wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych;
KL1_U02	wyszukiwać, selekcjonować i weryfikować informacje – wykorzystując do tego różne

	źródła i sposoby pozyskiwania wiedzy – oraz analizować je w sposób krytyczny i syntetyczny;
KL1_U03	stawiać tezy, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować własne wnioski;
KL1_U04	prawidłowo analizować i interpretować praktyki i teksty kultury;
KL1_U05	przewodzić samodzielne badania kulturowe i społeczne, pod kierunkiem opiekuna naukowego, z wykorzystaniem różnych metod i narzędzi, w tym badania niezbędne do opracowania diagnoz potrzeb odbiorców kultury;
KL1_U06	w oparciu o systemy normatywne opracować rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego;
KL1_U07	porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych ze specjalistami, posługując się przy tym terminologią kulturoznawczą;
KL1_U08	tworzyć typowe prace naukowe i popularnonaukowe dotyczące szczegółowych zagadnień, wykorzystując przy tym podstawowe ujęcia teoretyczne oraz różne źródła;
KL1_U09	przygotować oraz zaprezentować wystąpienie ustne dotyczące szczegółowych zagadnień;
KL1_U10	brać udział w debatach, przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich;
KL1_U11	pracować w wielokulturowym i interdyscyplinarnym zespole, przyjmując w nim różne role;
KL1_U12	samodzielnie planować i organizować pracę indywidualną oraz zespołową, jak i odpowiednio definiować priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania;
KL1_U13	posługiwać się językiem angielskim na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;
KL1_U14	posługiwać się językiem angielskim w kontekście akademickim, aktywnie uczestnicząc w anglojęzycznych kursach oraz czytając anglojęzyczną literaturę przedmiotową;
KL1_U15	rozpoznać istotność kształcenia ustawicznego dla rozwoju osobistego i zawodowego.
	Kompetencje społeczne. Absolwent(ka) jest gotów(gotowa) do:
KL1_K01	krytycznej oceny posiadanej i zdobywanej wiedzy oraz praktycznych jej zastosowań;
KL1_K02	uznania roli wiedzy i diagnozy kulturowej w projektowaniu rozwiązań problemów społecznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem danego problemu;
KL1_K03	przeciwdziałania społecznym zachowaniom dyskryminującym innych ze względu na płeć, wiek, orientację seksualną, wyznanie, pochodzenie, niepełnosprawność, wygląd i inne kategorie różnicujące przez współorganizowanie działalności na rzecz równego traktowania;

KL1_K04	inicjowania działań na rzecz równego dostępu do kultury;
KL1_K05	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy nie tylko w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, ale również w sektorze publicznym oraz pozarządowym;
KL1_K06	świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym z wykorzystaniem różnych mediów i różnych jego form;
KL1_K07	wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym;
KL1_K08	do rozstrzygnięcia dylematów etycznych związanych z wykonywanym zawodem.

Studia drugiego stopnia – kwalifikacja pełna na poziomie 7 PRK

Symbol efektu	Treść efektu
	Wiedza. Absolwent(ka):
KLT2_W01	zna i rozumie specyfikę kulturoznawstwa oraz jego rolę w interdyscyplinarnych badaniach prowadzonych w ramach dziedziny nauk humanistycznych i dziedziny nauk społecznych. Jest świadom(a) potencjału rozwojowego dyscypliny nauki o kulturze i religii;
KLT2_W02	zna zaawansowaną terminologię z zakresu kulturoznawstwa oraz podstawową terminologię wybranych dyscyplin z dziedziny nauk humanistycznych i dziedziny nauk społecznych;
KLT2_W03	posiada uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe dla kulturoznawstwa zagadnienia, ukierunkowaną na zastosowanie w praktyce;
KLT2_W04	zna wybrane współczesne zjawiska kulturowe, wytwory artystyczne i praktyki kulturowe, mając przy tym świadomość ich społecznego, politycznego i ekonomicznego uwarunkowania;
KLT2_W05	rozumie przemiany rzeczywistości polityczno-społeczno-ekonomicznej w XX i XXI wieku, a także zna główne idee, prądy i trendy kształtujące refleksję nad tymi przemianami;
KLT2_W06	zna wyzwania i dylematy humanistyki XXI wieku oraz posiada szczegółową wiedzę o strategiach i praktykach kulturowych zorientowanych na projektowanie zmian społecznych;
KLT2_W07	posiada szczegółową wiedzę o organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z wybraną sferą działalności kulturowej;
KLT2_W08	rozumie budowę i funkcje systemu kultury oraz posiada wiedzę zorientowaną na tworzenie rozwiązań o charakterze systemowym w zakresie wybranej dziedziny działalności;
KLT2_W09	posiada wiedzę o metodach badawczych i narzędziach opisu właściwych dla nauk o kulturze i religii oraz innych wybranych dyscyplin z dziedziny nauk humanistycznych i dziedziny nauk społecznych;

KLT2_W10	zna zasady ochrony prawa autorskiego i własności przemysłowej.
	Umiejętności. Absolwent(ka) potrafi:
KLT2_U01	wyszukiwać, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy;
KLT2_U02	zastosować odpowiednie teorie, strategie i metody współczesnej humanistyki, w szczególności kulturoznawstwa, do formułowania i wypracowywania innowacyjnych rozwiązań wybranych aktualnych problemów kulturowych, związanych z wybraną sferą działalności;
KLT2_U03	zaplanować i przeprowadzić badanie, dobierając bądź opracowując odpowiednią metodę i narzędzia, również z dyscyplin innych niż nauki o kulturze i religii, oraz opracować wyniki w sposób krytyczny i syntetyczny;
KLT2_U04	formułować i weryfikować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi;
KLT2_U05	napisać i zredagować obszerną pracę naukową spełniającą pod względem merytorycznym i formalnym standardy akademickie;
KLT2_U06	opracowywać i prezentować wiedzę – w tym opartą o wyniki własnych badań oraz efekty pracy projektowej – kręgom odbiorców o różnych kompetencjach kulturowych;
KLT2_U07	komunikować się – również z wykorzystaniem nowych technologii – z członkami wielokulturowego i interdyscyplinarnego zespołu realizującego projekty badawcze bądź animacyjne;
KLT2_U08	pracować w grupie, przyjmując w niej różne role, w tym w szczególności rolę lidera zespołu projektowego;
KLT2_U09	organizować i prowadzić debatę;
KLT2_U10	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie;
KLT2_U11	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz na wyższym poziomie w zakresie specjalistycznej terminologii kulturoznawczej.
	Kompetencje społeczne. Absolwent(ka) jest gotów(gotowa) do:
KLT2_K01	krytycznej oceny posiadanej, zdobywanej oraz wytwarzanej przez siebie wiedzy;
KLT2_K02	uznania roli wiedzy i diagnozy kulturowej w interdyscyplinarnych projektach naukowych służących rozwiązywaniu problemów poznawczych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem danego problemu;
KLT2_K03	podejmowania inicjatyw wspierających różnorodność kulturową oraz popularyzujących postawę szacunku wobec odmienności kulturowej i wykorzystujących aktualną wiedzę kulturoznawczą;
KLT2_K04	uznania czynnika ekonomicznego oraz gospodarczego jako znaczącego dla działań podejmowanych w sektorze kultury;

KLT2_K05	aktywnego uczestniczenia w życiu kulturalnym, interesowania się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego oraz nowymi zjawiskami społecznymi i artystycznymi;
KLT2_K06	projektowania i realizacji dalszej kariery zawodowej zgodnej z zasadami etycznymi właściwymi dla kulturoznawstwa oraz do działania na rzecz wdrażania zasad proróżnościowych w środowisku pracy.

Skład zespołu przygotowującego raport samooceny

Imię i nazwisko	Tytuł lub stopień naukowy/stanowisko/funkcja pełniona w uczelni
Mirosław Filiciak	doktor habilitowany / profesor Uniwersytetu SWPS / Dyrektor Instytutu Nauk Humanistycznych; Kierownik Katedry Kultury i Mediów
Katarzyna Bojarska	doktorka / adiunktka / Koordynatorka Kierunku Kulturoznawstwo
Mateusz Skrzeczkowski	doktor / adiunkt / Pełnomocnik Prorektorki ds. dydaktyki w zakresie programów studiów

Spis treści

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomów i profilu studiów	1
Skład zespołu przygotowującego raport samooceny	5
Spis treści	6
Prezentacja uczelni	8
Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim	9
Kryterium 1. Konstrukcja programów studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	9
1.1 Powiązanie koncepcji kształcenia z misją i głównymi celami strategicznymi Uniwersytetu SWPS	9
1.2 Związek kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową	10
1.3 Sylwetki absolwentów i przewidywane miejsca ich zatrudnienia	13
1.4 Cechy wyróżniające koncepcję kształcenia oraz wykorzystanie wzorców krajowych i międzynarodowych	14
1.5 Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się, z ukazaniem ich związku z koncepcją, poziomem oraz profilem studiów, a także z dyscypliną, do której kierunek jest przyporządkowany	15
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	17
2.1 Treści programowe	17
2.1.1 Studia pierwszego stopnia	17
2.1.2 Studia drugiego stopnia	18
2.2 Metody kształcenia	20
2.3 Dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb studentów i studentek	22
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	23
3.1 Wymagania stawiane kandydatom i warunki rekrutacji	23
3.2 Zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni i w procesie uczenia się poza systemem studiów	23
3.3 Zasady, warunki i tryb dyplomowania	24
3.4 Sposoby oraz narzędzia monitorowania i oceny postępów studentów	25
3.5 Zasady i metody sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się	25
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	28

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	30
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	33
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	35
7.1 Umiędzynarodowienie procesu kształcenia	35
7.2 Mobilność i wymiana międzynarodowa studentów i kadry	36
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	37
8.1 Wsparcie osób z niepełnosprawnościami	38
8.2 Wsparcie studentów w aktywności naukowej i społecznej	38
8.3 Wsparcie studentów w aktywności zawodowej	39
8.4 Wsparcie materialne i psychologiczne	39
8.5 Obsługa administracyjna, rozpatrywanie skarg i wniosków	40
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	41
9.1 Informacja o studiach	41
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	42
10.1. Doskonalenie programu studiów	42
10.2. Zapewnianie jakości kształcenia	43
Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów	45
Analiza SWOT programu studiów	45
Część III. Załączniki	48
Lista załączników:	48
Załącznik 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów	49

Prezentacja uczelni

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny (nazwa skrócona Uniwersytet SWPS) jest uczelnią niepubliczną założoną w roku 1996, która przez pierwszych 19 lat funkcjonowała pod nazwą Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej. Po uzyskaniu w 2015 roku szóstego uprawnienia do nadawania stopnia doktora, uczelnia – jako pierwsza niepubliczna w kraju – przekształciła się w uniwersytet przymiotnikowy. Uzyskanie rangi uniwersytetu było możliwe dzięki wysokiej jakości działalności naukowej uczelni. Uniwersytet posiada 3 uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego (w dyscyplinach: psychologia, nauki prawne, nauki o kulturze i religii) oraz 6 uprawnień do nadawania stopnia doktora (w dyscyplinach: psychologia, nauki prawne, nauki socjologiczne, nauki o polityce i administracji, literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii). Poza siedzibą główną mieszczącą się w Warszawie, uczelnia prowadzi działalność badawczo-dydaktyczną w czterech filiach – w Sopocie, Poznaniu, Katowicach i Wrocławiu. Kształci aktualnie 14760 studentów na łącznie 35 kierunkach studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz na jednolitych studiach magisterskich. Kierunki te sytuują się w trzech dziedzinach nauki – naukach humanistycznych, naukach społecznych, naukach ścisłych i przyrodniczych – a także w dziedzinie sztuki. Do nauk humanistycznych, poza kulturoznawstwem, należą filologia oraz studia azjatyckie: Chiny i Azja Wschodnia.

Studia na kierunku kulturoznawstwo uruchomiono w 2001 roku. Od decyzji ministerstwa o przyznaniu praw do nadawania tytułu zawodowego licencjata (2000) do uzyskania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego z dyscypliny nauki o kulturze i religii (2009; wówczas kulturoznawstwo) minęło dziewięć lat. Był to okres kształtowania się tożsamości nowego środowiska naukowego, tworzonego m.in. przez prof. Jolantę Brach-Czainę, prof. Jerzego Bralczyka, prof. Mirosława Duchowskiego, prof. Rocha Sulimę, prof. Annę Zeidler-Janiszewską, prof. Wojciecha Bursztę, prof. Wiesława Godzica. Tożsamość ta znalazła swój wyraz w koncepcji kształcenia, co zyskało uznanie w oczach Polskiej Komisji Akredytacyjnej, która w 2014 roku przyznała kierunkowi ocenę wyróżniającą. Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, prowadzący studia kulturoznawcze, w 2017 uzyskał kategorię naukową A w ramach oceny parametrycznej przeprowadzonej przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych.

Reformy szkolnictwa wyższego i zachodzące zmiany społeczno-gospodarcze stały się impulsem do stworzenia innowacyjnych studiów łączących wiedzę i umiejętności kulturoznawcze z metodami pracy projektowej (specjalność „Projektowanie innowacji”), w pełni realizujących koncepcję studiów o profilu praktycznym, które uruchomiono w 2017 roku. Kolejnym celem środowiska naukowego, będącem wyrazem jego ambicji uniwersyteckich, było uruchomienie studiów o profilu ogólnoakademickim. Cel ten udało się zrealizować w roku 2020.

Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim

Kryterium 1. Konstrukcja programów studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

1.1 Powiązanie koncepcji kształcenia z misją i głównymi celami strategicznymi Uniwersytetu SWPS

Decyzja Senatu Uniwersytetu SWPS o utworzeniu studiów kulturoznawczych pierwszego stopnia (specjalność „Kultura współczesna”) oraz drugiego stopnia (specjalności: „Media i kultura cyfrowa” oraz „Menedżer, agent, producent”) o profilu ogólnoakademickim, przy równoczesnym utrzymaniu kształcenia na profilu praktycznym na studiach pierwszego stopnia (specjalność „Projektowanie innowacji”), zwięźliła prace zespołu Katedry Kultury i Mediów nad doskonaleniem programów studiów na kierunku kulturoznawstwo zgodnym z założeniami strategii uczelni na lata 2017-2022. Pracom tym przyświecało hasło przewodnie strategii Uniwersytetu SWPS „My, Uniwersytet” podkreślające wagę wspólnoty wszystkich osób związanych z uczelnią, którym bliskie są takie wartości jak odwaga, otwartość i odpowiedzialność, a zwłaszcza zgodne z nimi działanie na rzecz zmiany świata poprzez edukację i badania naukowe, prowadzone z myślą o praktycznym zastosowaniu zdobytej wiedzy. Wspólnotowość ta ukierunkowana jest nie tylko na działalność w wymiarze badawczo-dydaktycznym, ale wyznacza też ramy obecności uczelni w sferze publicznej i formy zaangażowania w sprawy społeczne.

Koncepcja kształcenia na kierunku kulturoznawstwo (profil ogólnoakademicki) powstała z przekonania, że to właśnie studia osadzone na założeniach kulturoznawstwa krytycznego, czerpiącego z bogatej tradycji studiów kulturowych winny być odpowiedzią na wyzwania takie jak obserwowany kryzys wartości demokratycznych i liberalnych, wzrost nastrojów i zachowań ksenofobicznych, zwrot ku koncepcji państw narodowych, przy równoczesnej postępującej homogenizacji i ideologizacji kultury i oferty kulturalnej. Absolwent takich studiów nie tylko posiada umiejętność analizy i zaangażowanego opisu otaczającej rzeczywistości, ale potrafi przeprowadzić diagnozę kultury, prognozować kierunki jej przemian i aktywnie na nie wpływać. Studia kształcą osoby o wysokich kompetencjach kulturowych, które mają poczucie społecznego zobowiązania, potrafią przy tym działać na rzecz wolności i równości kulturowej w środowisku społecznym, zróżnicowanym pod względem narodowości, religii, płci, orientacji seksualnej, wieku, itd. (cel 1.e strategii Uniwersytetu SWPS: *Pobudzenie aktywności studentów oraz stworzenie im dogodnych warunków do rozwoju talentów, realizacji swoich pasji i angażowania się w sprawy społeczne; cel 3.d: Przygotowanie studentów do kariery w wymagającym międzynarodowym środowisku*).

Mimo że kierunek przypisany jest do jednej dyscypliny (nauki o kulturze i religii), to założenia programu osadzone zostały w idei jej interdyscyplinarnego charakteru (cel 1: *Tworzenie ambitnej, interdyscyplinarnej oraz spersonalizowanej oferty edukacyjnej*), które w przypadku studiów pierwszego stopnia czerpie z dorobku takich dyscyplin humanistycznych jak filozofia, literaturoznawstwo, nauki o sztuce, a w przypadku studiów drugiego stopnia również z osiągnięć nauk społecznych, gdzie specjalność „Menedżer, agent, producent” osadzona jest również w kontekście ekonomii i finansów, a specjalność „Media i kultura cyfrowa” w naukach o komunikacji społecznej i mediach. Wysoka aktywność naukowa kadry Katedry Kultury i Mediów sprzyja włączaniu studentów w prowadzoną przez

jej członkinie i członków działalność badawczą i społeczną (cel 2.b: *Zwiększenie kompetencji studentów poprzez ich udział w projektach badawczych, społecznych i edukacyjnych realizowanych na uczelni*), co zyskało formalną postać w programie specjalności „Kultura współczesna”, który przewiduje 300-godzinową praktykę badawczą oraz realizację projektu społecznego. Studenci i studentki studiów drugiego stopnia, zwłaszcza planujący karierę akademicką, mają sposobność nawiązać współpracę z centrami naukowymi, działającymi w ramach uczelnianego Instytutu Nauk Humanistycznych i Instytutu Nauk Społecznych, realizując w nich staże naukowe i badawcze. Koncepcja studiów zakłada nie tylko kształcenie przyszłych naukowców i społeczników, ale też wyposażenie studentów i studentek w wiedzę oraz umiejętności pozwalające im realizować karierę zawodową w sektorze kreatywnym, czemu na obu stopniach studiów służą stosowne bloki zajęciowe pozwalające nabyć i pogłębić kompetencje oczekiwane przez pracodawców (cel. 1.b: *Tworzenie nowej oferty edukacyjnej odpowiadającej na potrzeby rynku pracy i uwzględniającej kierunki jego rozwoju*), w tym uczące implementacji wiedzy kulturoznawczej w działalność pozaakademicką (cel 2.a: *Integrowanie wiedzy i praktyki poprzez promowanie w programach studiów praktyki opartej na dowodach naukowych [evidence-based approach] i edukacji wykorzystującej doświadczenia praktyków*). Ambicją twórców programu jest kształtowanie absolwentów, którzy w swej aktywności badawczej i zawodowej będą wykazywać się troską o innych, uznając wartości ruchów emancypacyjnych, obywatelskich, wspólnotowych, którzy będą w swej późniejszej karierze zawodowej kierować się odwagą, otwartością i odpowiedzialnością.

1.2 Związek kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową

Działalność naukowa w dyscyplinie nauk o kulturze i religii prowadzona jest w ramach Instytutu Nauk Humanistycznych, do którego należą badaczki i badacze zatrudnieni na etatach badawczo-dydaktycznych w Katedrze Kultury i Mediów. Prowadzone w instytucie badania kulturoznawcze mają rys krytyczny i zaangażowany, ale też wieloobszarowy i transdyscyplinarny. Zostały oparte na różnych tradycjach badawczych, uwzględniających specyfikę polskich kulturoznawstw czerpiących z zaplecza szeregu dyscyplin, od antropologii po filozofię. To efekt zróżnicowania zainteresowań badawczych, ale też po prostu biografii postaci istotnych dla polskich badań kultury, które tworzyły zręb studiów kulturoznawczych w Uniwersytecie SWPS. W obrębie Instytutu Nauk Humanistycznych działa kierowane przez prof. Dorotę Ilczuk Centrum Badań nad Gospodarką Kreatywną, realizujące liczne projekty badawcze o znaczącym wpływie społecznym (jak seria badań polskiego środowiska artystycznego, będąca podstawą projektów ustaw regulujących status artysty zawodowego), także we współpracy z instytucjami zagranicznymi (m.in. European Parliament of Culture, Association of Cultural Economics International, ERICarts, University of Barcelona, Rotterdam University). Kadra związana z Katedrą Kultury i Mediów jest zaangażowana również w prace uczelnianych centrów interdyscyplinarnych - Centrum Badań nad Ekonomiką Miejsc Pamięci, zajmującego się ekonomicznymi i kulturowymi aspektami funkcjonowania miejsc pamięci oraz Centrum Działań na Rzecz Klimatu i Transformacji Społecznych, zajmującego się badaniami postaw wobec zmian klimatycznych. Od roku 2009 kulturoznawczy zespół Uniwersytetu SWPS angażuje się także w działania międzyuczelnianej jednostki badawczej – utworzonego wspólnie z warszawską Akademią Sztuk Pięknych Ośrodka Badań Przestrzeni Publicznej, przekształconego w roku 2011 w Instytut Badań Przestrzeni Publicznej.

Uczelnia posiada pełne uprawnienia akademickie w dyscyplinie nauki o kulturze i religii – Rada Wydziału, a później Rada Instytutu Nauk Humanistycznych nadała stopnie doktora habilitowanego łącznie 32 osobom. W ciągu ostatnich 5 lat, a więc od początku roku akademickiego 2016/17, studia doktoranckie w dyscyplinie kulturoznawstwo, a później nauki o kulturze i religii, ukończyły i obroniły doktorat 23 osoby. Ponadto obroniono 10 doktoratów z wolnej stopy. Uwzględniamy też nowe ścieżki zdobycia doktoratu – w dyscyplinie prowadzone są obecnie prace nad dwoma doktoratami wdrożeniowymi. Nasi reprezentanci są aktywni także na ważnych dla środowiska kulturoznawczego forach, takich jak Komitet Nauk o Kulturze PAN czy Polskie Towarzystwo Kulturoznawcze.

Kulturoznawczy zespół publikuje w ważnych dla dyscypliny pismach, takich jak „Teksty drugie”, „Przegląd kulturoznawczy”, „Kultura współczesna”, „Czas kultury”, „Kwartalnik filmowy”, „Pamiętnik teatralny”, a także w wysokopunktowanych czasopismach zagranicznych – m.in. „Arts”, „Memory Studies” i „Game Studies”. Teksty trafiają też do książek wydawanych w prestiżowych wydawnictwach z ministerialnej listy II, jak Bloomsbury, MIT Press i Routledge.

Przykładowe wysokopunktowane publikacje:

- L. Koczanowicz, *Anxiety and Lucidity. Reflections on Culture in Times of Unrest*, Routledge 2020 (300 punktów);
- M. Filiciak, *Playful Machines and Heritage: How to Prepare Future Cultural Histories?*, „Arts” 9(3)/2020 (140 punktów);
- P. Majewski, *Rap w służbie narodu. Nacjonalizm i kultura popularna*, Scholar 2021 (100 punktów);
- P. Majewski, K. Jaskułowski, *Politics of memory in Upper Silesian schools: Between Polish homogeneous nationalism and its Silesian discontents*, „Memory Studies”, 13(1)/2020 (2 x 100 punktów);
- L. Koczanowicz, *Wspomnienia z dzieciństwa w widmowym świecie*, „Teksty drugie”, nr 4/2019 (100 punktów);
- M. Filiciak, *Generation Channel 36. Pirated VHS Tapes and Remembering the Polish People’s Republic in the Age of P2P Networks*, w: *Materializing Memories. Dispositifs, Generations, Amateurs*, red. S. Aasman, A. Fickers, J. Wachelder, Bloomsbury 2018 (75 punktów).

Ważnymi dla naszego środowiska naukowego publikacjami były też dwa „programowe” zbiory *Kulturoznawstwo. Dyscyplina bez dyscypliny?* (red. W. Burszta, M. Januszkiewicz, 2010) oraz *Ściągana konsumpcyjne. Próby z kulturoznawstwa krytycznego* (red. W. Burszta, M. Czubaj, 2013). Drugi z nich zapoczątkował serię, a jej kolejne tomy to: *Odsłony nowoczesności. Próby z kulturoznawstwa krytycznego 2* (red. A. Zeidler-Janiszewska, M. Skrzeczkowski, 2016), *Naturakultura. Próby z kulturoznawstwa krytycznego 3* (red. J. Jeśman, M. Skrzeczkowski, w druku). W latach 2010-2019 ukazywało się też prowadzone przez prof. Wiesława Godzica, a później przez dr hab. Mariusza Czubaję pismo „Kultura popularna” – łącznie opublikowanych zostało ponad 60 numerów (archiwum czasopisma pozostaje dostępne w otwartym repozytorium internetowym).

Członkowie i członkinie instytutu świadczą usługi eksperckie na rzecz podmiotów zewnętrznych (patrz Kryterium 6) oraz realizują granty na łączną kwotę przeszło 4,7 mln (patrz tabela 1).

Tabela 1. Zestawienie grantów realizowanych aktualnie przez kadrę kierunku w ramach dyscypliny nauki o kulturze i religii.

Lp.	Kierownik projektu	Tytuł projektu	Okres realizacji	Instytucja finansująca	Rodzaj/typ projektu/programu	Numer projektu	Kwota dofinansowania
1.	Mateusz Felczak	Masowe wydarzenia sportu elektronicznego w Polsce i w Hongkongu	2019-	NCN	Sonatina	2019/32/C/HS2/00614	578 197 zł
2.	Mirosław Filiciak	Podążając za smartfonem: Etnografia nowych miejskich kultur usieciowionych jednostek	2020-	NCN	Opus	2019/33/B/HS2/02856	734 833 zł
3.	Dorota Ilczuk	Sieć produkcji w obszarze gospodarki kreatywnej	2019-	MEN	Premia na horyzoncie		95 063 zł
4.	Dorota Ilczuk	Creative Industries Cultural Economy Production Network	2019-	UE	H2020	SC6-Transformation-06-2018	480 547 zł
5.	Katarzyna Bojarska	RePAST. Revisiting the Past, Anticipating the Future	2018-202	UE	H2020	Grant Agreement no 769252	522 830 zł
6.	Leszek Koczanowicz	Estetyka populizmu. Walka polityczna i doświadczenie estetyczna w Polsce po 1989 roku	2020-	NCN	Opus	2019/35/B/HS2/01187	934 512 zł

7.	Leszek Koczanowicz	Cities as Arenas of Political Innovation in the Strengthening of Deliberative and Participatory Democracy	2021-	UE	H2020	959420	965 826 zł
8.	Leszek Koczanowicz	Miasta jako areny innowacji politycznej we wzmacnianiu deliberatywnej i partycypacyjnej demokracji	2021	MNiSW	Premia na horyzoncie		195 124 zł
9.	Leszek Koczanowicz	Władza somatyczna i mikrofizyka emancypacji: w kierunku kultury wyzwolenia	2019-	NCN	Opus	2018/29/B/HS2/000 41	211 820 zł

1.3 Sylwetki absolwentów i przewidywane miejsca ich zatrudnienia

Absolwenci studiów pierwszego stopnia to osoby posiadające wysokie kompetencje kulturowe zogniskowane na kulturze współczesnej, a zwłaszcza na jej wymiarze wizualnym (sztuki wizualne, film, media cyfrowe), wyposażone w stopniu zaawansowanym w znajomość XX i XXI-wieczne teorii kultury i filozofii kultury, przede wszystkim o charakterze krytycznym i emancypacyjnym. Absolwenci legitymują się wysokimi umiejętnościami badawczymi (metody jakościowe, metody partycypacyjne, analiza i interpretacja) podpartymi trzystugodzinowym doświadczeniem zdobytym w trakcie praktyk badawczych realizowanych pod opieką wybranego wykładowcy Katedry Kultury i Mediów. Umiejętności te umożliwiają nie tylko samodzielne i zespołowe prowadzenie badań *stricte* akademickich, ale też komercyjnych dla sektora publicznego, prywatnego i organizacji pozarządowych. Poza wiedzą i umiejętnościami humanistycznymi absolwent posiada szereg kompetencji oczekiwanych na współczesnym rynku pracy. W badaniu *Bilans Kapitału Ludzkiego* (Prokopowicz et al., 2018), zrealizowanym na zlecenie Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, pracodawcy deklarują duże zapotrzebowanie na pracowników zdolnych do jasnego przekazywania myśli, łatwego nawiązywania kontaktów z ludźmi, pracy w grupie, analizy informacji i wyciągania wniosków, rozwiązywania konfliktów między ludźmi, czy współpracy z osobami różnych narodowości. Stąd duży nacisk na kształcenie w trakcie studiów tzw. kompetencji miękkich, w tym krytycznego myślenia, pracy w zespołach zróżnicowanych narodowościowo i kulturowo, bycia kreatywnym, prowadzenia rozmowy, życzliwego nastawienia do osób o odmiennym światopoglądzie. W odczuciu pracodawców wielu absolwentów i absolwentek nie posiada podstawowej wiedzy o otoczeniu społeczno-gospodarczym firm, instytucji i organizacji, w których ubiegają się o pracę, dlatego student kończy studia z wiedzą o ekonomicznych, prawnych i gospodarczych uwarunkowaniach sektora kreatywnego, dysponuje umiejętnościami pozwalającymi podjąć zatrudnienie przy produkcji kulturalnej. Jest wrażliwy

i empatyczny, zaangażowany obywatelsko. Potrafi diagnozować rzeczywistość, przewidywać trendy kulturowe i tworzyć efektywne rozwiązania dla świata kultury.

Absolwenci i absolwentki studiów drugiego stopnia to osoby wyspecjalizowane w jednym z dwóch obszarów: mediów cyfrowych (specjalność „Media i kultura cyfrowa”) bądź ekonomiki kultury (specjalność „Menedżer, agent, producent”). Znaczny odsetek studentów i studentek obu specjalności to osoby aktywne na rynku pracy o wysokim statusie zawodowym, które zapisując się na studia dążą do podniesienia swoich kompetencji kulturowych, będąc w pełni świadome, że te kompetencje są kluczowe dla dalszego awansu zawodowego. Ich osiągnięcie zapewniają przedmioty trzonowe. Do pracy zawodowej przygotowują zaś przedmioty specjalnościowe. Absolwenci i absolwentki specjalności „Media i kultura cyfrowa” znajdują zatrudnienie w korporacjach medialnych oraz mediach opiniotwórczych. Podejmują pracę na stanowiskach takich jak: web content writer, web content manager, media planner. Jako freelancerzy tworzą własne media oraz prowadzą projekty we współpracy z publicznymi instytucjami kultury, organizacjami pozarządowymi i biznesem. Absolwenci i absolwentki specjalności „Menedżer, agent, producent” znajdują zatrudnienie jako specjaliści średniego i wyższego szczebla w sektorze kultury i przemysłów kreatywnych. Podejmują pracę w takich zawodach, jak: organizator festiwalu muzycznego, agent artysty, pracownik wydawnictw książkowych i płytowych, pracownik fundacji i stowarzyszeń, instytucji kultury, przemysłów fonograficznego i kinematograficznego, designu, reklamy, gier wideo. Absolwenci i absolwentki obu specjalności mogą też rozpocząć karierę akademicką kontynuując edukację w szkole doktorskiej.

1.4 Cechy wyróżniające koncepcję kształcenia oraz wykorzystanie wzorców krajowych i międzynarodowych

Koncepcja kształcenia wywodzi się z transdyscyplinarnej, krytycznej i zaangażowanej postawy naukowców i naukowczyń. Łączy ona polską tradycję kulturoznawczą z inspiracją niemiecką tradycją Kulturwissenschaften i anglosaską tradycją cultural studies. Tożsamość ta przy tworzeniu studiów o profilu ogólnoakademickim zyskała nowy wymiar, za sprawą ujęcia jej w ramy, dla których wzorce stanowiły koncepcje kształcenia i sposoby kształtowania oferty dydaktycznej na zagranicznych uczelniach, które członkowie i członkinie zespołu odpowiedzialnego za stworzenie programu mieli okazję poznać w trakcie wspólnie realizowanych projektów. Za przykład mogą posłużyć: program komparatystyki medialnej z Massachusetts Institute of Technology, w którym spotykają się elementy pracy projektowej z zastosowaniem narzędzi analitycznych do badania różnych mediów; program nauczania i praktykowania teorii krytycznej wdrażany przez School of Critical Theory na Cornell University; program zarządzania przedsięwzięciami społeczno-biznesowymi opartymi o wartości humanistyczne promowany przez Institute of Social Ethics na University of Lucerne; międzykulturowe praktyki w zakresie nauczania zrównoważonego rozwoju, ochrony środowiska i wartości demokratycznych wypracowane przez Baltic University Programme; procesy i procedury tworzenia oferty dydaktycznej i realizacji efektów uczenia się na University College London.

Koncepcję kształcenia na profilu ogólnoakademickim wyróżnia:

- **Koncentracja na współczesności.** Prezentowane na studiach treści oraz kształcone umiejętności mają na celu wyposażyć studentów w warsztat kulturoznawczy — aparat pojęciowy, metody i narzędzia badawcze, znajomość systemów normatywnych — pozwalający

nie tylko rozumieć współczesną kulturę w całej złożoności i dynamice przemian, ale też dokonywać jej diagnozy, prognozować kierunki zmian oraz zyskiwać sprawczość przez aktywne w niej uczestnictwo.

- **Kultura w działaniu.** Przedmioty skomponowane są w taki sposób, aby studenci i studentki mogli przekonać się o aplikacyjnym wymiarze prezentowanej wiedzy. W trakcie opracowywania i realizacji projektów — kulturowych i społecznych — uczą się, w jaki sposób teorie można przekuć w praktykę, mającą potencjał dokonania zmiany kulturowej bądź społecznej, co buduje poczucie sensu i wzmacnia zaangażowanie osób studiujących w sam proces kształcenia.
- **Interdyscyplinarność.** Programy opierają się na koncepcji kulturoznawstwa jako transdyscypliny, co oznacza nie tyle skomponowanie treści studiów z dorobku kilku dyscyplin czy też metod badawczych właściwych dla różnych dziedzin, co przede wszystkim wykorzystywanie ich wiodących strategii i praktyk badawczych, pozwalających dokonywać opisu i analizy złożonych zjawisk kulturowych.
- **Warsztat badacza.** Program studiów pierwszego stopnia przewiduje innowację w postaci obowiązkowych praktyk badawczych, których celem jest immersja w autentyczne środowisko badawcze i tym samym zapewnienie przyszłym absolwentom możliwości legitymowania się faktycznym doświadczeniem w momencie starania się o pracę. W ramach zajęć studenci i studentki poznają poza tradycyjnymi również innowacyjne metody i narzędzia badawcze, np. pozwalające prowadzić badania partycypacyjne.
- **Sieć wzajemnych kontaktów.** Studenci i studentki w trakcie studiów mają okazję poznać nie tylko nauczycieli akademickich, czy prowadzących zajęcia praktyków, ale również wielu twórców, przedstawicieli sektora kreatywnego, pracowników publicznych i prywatnych instytucji kultury, społeczników i aktywistów nie tylko z Polski, ale i ze świata. Kameralność kierunku sprawia, że studenci i studentki nawiązują z nimi współpracę już w trakcie studiów budując w ten sposób własne sieci znajomości, stanowiące atut na rynku pracy.
- **Empatia.** Kształcenie opiera się na wzajemnej informacji zwrotnej i podejściu empatycznym. Doświadczenie nauczania zdalnego pokazało, w jaki sposób budowanie silnych więzi opartych na zaufaniu osób studiujących do ich wykładowczyń i wykładowców, pomaga w podtrzymaniu zaangażowanej postawy na zajęciach, kontynuowaniu wspólnej pracy, nawet w sytuacji kryzysowej.

1.5 Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się, z ukazaniem ich związku z koncepcją, poziomem oraz profilem studiów, a także z dyscypliną, do której kierunek jest przyporządkowany

„Zrozumieć współczesność” to hasło przewodnie prac nad koncepcją kształcenia na kierunku kulturoznawstwo. Świadomość luki kompetencyjnej kandydatów na studia pierwszego stopnia, związanej z brakiem wiedzy na temat współczesnego świata (w tym o aktualnych zjawiskach kulturowych, o lokalnych i globalnych wyzwaniach, przed którymi stoimy jako społeczeństwo, o dokonujących się przekształceniach kultury, jak i o najnowszych dziełach i praktykach artystycznych, literackich czy filmowych) zyskała swój wyraz w efektach uczenia się. Absolwent/ka kierunku zna

i rozumie w stopniu zaawansowanym wybrane: fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku, wytwory kultury w tym XX- i XXI-wieczną produkcję artystyczną (tj. sztuki wizualne i performatywne, literaturę, film) [efekt uczenia się: KL1_W04]. Znajomość otaczającej rzeczywistości absolwent/ka zyskuje poprzez poznanie krytycznych omówień i komentarzy obecnych w wiodącej literaturze humanistycznej końca XX wieku i pierwszych dwóch dekad XXI, co gwarantuje efekt KL1_W03. Tożsamości programu studiów z dyscypliną nauki o kulturze i religii, zwłaszcza z jej nurtem krytycznym i zaangażowanym realizowana jest przez efekty mówiące o znajomości absolwentów/ek mechanizmów społecznego i kulturowego wykluczenia oraz wiedzy o tym, jak im przeciwdziałać [KL1_W06] oraz o znaczeniu wartości demokratycznych oraz istoty szacunku wobec innych [KL1_W07] zgodnych z koncepcją sfery publicznej m.in. Jurgena Habermasa, Nancy Fraser, Jacques'a Rancière'a czy Chantal Mouffe. Istotny jest nie tylko wymiar teoretyczny, ale również postawa, polegająca na gotowości do przeciwdziałania społecznym zachowaniom dyskryminującym innych ze względu na płeć, wiek, orientację seksualną, wyznanie, pochodzenie, niepełnosprawność, wygląd i inne kategorie różnicujące przez współorganizowanie działalności na rzecz równego traktowania [KL1_K03]. Ze względu na fakt, że na Uniwersytecie SWPS prowadzone są kulturoznawcze studia pierwszego stopnia na obu profilach, „Kultura współczesna” w swych założeniach ma bardzo silny komponent badawczy. Dzięki temu absolwent/ka potrafi samodzielnie prowadzić badania kulturowe i społeczne, pod kierunkiem opiekuna naukowego, z wykorzystaniem różnych metod i narzędzi, w tym badań niezbędnych do opracowania diagnoz potrzeb odbiorców kultury [KL1_U05]. Potrafi też prawidłowo analizować i interpretować praktyki i teksty kultury [KL1_U04].

Założeniem studiów drugiego stopnia jest pogłębienie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych właściwych dla studiów pierwszego stopnia specjalności „Kultura współczesna” [np. KL1_W04 -> KLT2_W04; KL1_03 -> KLT2_K03], przy równoczesnym poszerzeniu ich o wymiar interdyscyplinarny [KLT2_W01; KLT2_K02], który wpisuje się w tożsamość kulturoznawstwa bliską zespołowi Katedry Kultury i Mediów. Każdy student osiąga pełen zestaw kierunkowych efektów uczenia się, ale w zależności od specjalności — „Media i kultura cyfrowa”, „Menedżer, agent producent” — może różnić się stopień nasycenia tych efektów, a także zakres tematyczny. I tak w przypadku efektu mówiącego o posiadaniu przez absolwenta/kę szczegółowej wiedzy o organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z wybraną sferą działalności kulturowej [KLT2_W07; KLT2_W08], przedmioty specjalnościowe „Mediów i kultury cyfrowej” koncentrują się na sektorze mediów, „Menedżera, agenta, producenta” na sektorze kreatywnym. Podobnie jak w przypadku studiów pierwszego stopnia kluczową umiejętnością jest prowadzenie badań naukowych, przy czym tu już na poziomie eksperckim, pozwalającym samodzielnie realizować projekty badawcze spełniające standardy niezbędne przy staraniach o kontynuowanie edukacji w szkole doktorskiej [KLT2_U03; KLT2_U04].

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

2.1 Treści programowe

Kulturoznawcze studia o profilu ogólnoakademickim prowadzone są od roku akademickiego 2020/2021. Przed nim specjalności „Kultura współczesna”, „Media i kultura cyfrowa”, „Menedżer, agent, producent” realizowane były na studiach o profilu praktycznym. Przeprowadzona transformacja wiązała się ze zmianą koncepcji kształcenia i w konsekwencji ze zmianą programów, w tym m.in. efektów uczenia się, treści programowych, metod weryfikacji efektów uczenia się. Z tych trzech specjalności w roku akademickim 2021/2022 zajęcia zgodne z profilem praktycznym będą prowadzone tylko dla studentów trzeciego roku „Kultury współczesnej”.

2.1.1 Studia pierwszego stopnia

Program został zaprojektowany z myślą o kompetencyjnej progresji studentów i studentek. Dlatego też elementem wiodącym programu jest kilka sekwencji przedmiotów stanowiących o konstrukcji całości.

Warsztat kulturoznawczy. Rozpoczyna się w pierwszym semestrze blokiem kompetencyjnym wyposażającym studenta w podstawowe umiejętności studiów humanistycznych. Student uczy się krytycznej lektury tekstów, zasad pisania prac i artykułów spełniających akademickie standardy, pracy zespołowej oraz podstawowych narzędzi badawczych. Na trzecim semestrze student zaczyna poznawać narzędzia i metody badawcze właściwe dla nauk o kulturze i religii, uczy się analizować i weryfikować źródła do badań, opracowywać i prezentować wyniki badań, aby w kolejnym semestrze móc już przystąpić do zespołowej realizacji projektu badawczego. W semestrze piątym znajomość narzędzi i metod badawczych zostaje poszerzona o umiejętność prowadzenia badań partycypacyjnych. Sekwencję wieńczą dwa semestry praktyki badawczej, w trakcie których studenci angażują się w działalność naukową wybranego wykładowcy Katedry Kultury i Mediów.

Teorie kultury. Rozpoczyna się w pierwszym semestrze wstępem do nauk o kulturze, nakreślającym nie tylko spójną ramę dla przedmiotów omawiających wybrane zagadnienia szczegółowe („Teorie kultury: przeszłość-teraźniejszość-przyszłość”; „Przemiany nowych mediów”; „Kultura literacka”; „Antropologia”; „Kontrkultura”; „Kulturoznawstwo jako transdyscyplina”), ale również krajobraz teoretyczny prezentujący teorie kulturoznawstwa krytycznego i zaangażowanego, któremu poświęcone są odpowiednio przedmioty w trzecim i czwartym semestrze. Całość ramy z poprzednimi dwiema sekwencjami scala przedmiot „Kulturoznawstwo zaangażowane”, który pokazuje, w jaki sposób diagnoza kultury przeprowadzona z wykorzystaniem metod i narzędzi badawczych pozwala zaprojektować zmianę społeczno-kulturową, oraz jak ją wdrożyć.

Kultura wizualna. Ta sekwencja rozpoczyna się w pierwszym semestrze „Wstępem do kultury wizualnej”, stanowiącym ogólną mapę teoretyczną i pojęciową dla późniejszych przedmiotów koncentrujących się na wybranych obszarach tej kultury. W drugim semestrze realizowane są przedmioty poświęcone filmowi oraz sztukom wizualnym i performatywnym, przygotowujące do kursów ukazujących film oraz sztuki wizualne i performatywne w kontekście wyzwań współczesności. Studenci i studentki uczą się, w jaki sposób twórczość artystyczna i filmowa może przełamywać instytucjonalną alienację, zyskując przy tym społeczną i kulturową sprawczość.

Sektor kreatywny. Semestr piąty poszerza dotychczas zdobyte kompetencje o ekonomiczny i gospodarczy wymiar kultury. Studenci i studentki w ramach trzech przedmiotów — „Sektor kreatywny”, „Produkcja kulturowa”, „Praca projektowa” — poznają podstawowe mechanizmy działania współczesnych polskich i zagranicznych instytucji kultury; ekonomiczne i prawne aspekty działania sektora kreatywnego, mechanizmy wytwarzania innowacji w sektorze kreatywnym, a także prawne uwarunkowania własności intelektualnej. Otrzymują narzędzia do aktywnego uczestniczenia w produkcji i postprodukcji wydarzeń kulturalnych. Zapoznają się z poszczególnymi etapami pracy projektowej, uczą się odpowiedniego formułowania celów projektów, tworzenia harmonogramów, zarządzania nimi i późniejszej ich ewaluacji. Zapoznają się również z możliwościami finansowania projektów.

Te pięć sekwencji uzupełniają lektoraty języka angielskiego, seminaria licencjackie, zajęcia wychowania fizycznego, kultura akademicka, a także zajęcia fakultatywne: 1) wykłady monograficzne prezentujące w sposób szczegółowy wybrane przez wykładowcę lub wykładowczynię złożone i aktualne zagadnienia i problemy kultury współczesnej. 2) fakultety, których założeniem jest działanie na rzecz rozwoju kompetencji osobistych i społecznych, m.in. poprzez: przedstawienie fragmentu wiedzy i/lub działalności praktycznej poszerzającej/cych kompetencje społeczne i/lub osobiste; poszerzanie kompetencji z zakresu komunikacji międzykulturowej, gdzie „kultury” rozumiane są nie tylko jako kultury narodowe, ale również kultury pomniejszych grup: wiekowych, wyznaniowych, genderowych, klasowych, zawodowych itp.; promowanie postaw wpisujących się w ideę społeczeństwa obywatelskiego; zwiększanie wrażliwości społecznej i przeciwdziałanie dyskryminacji i społecznemu wykluczeniu; promowanie działań na rzecz bliższego i dalszego otoczenia społecznego i naturalnego. 3) fakultety anglojęzyczne stwarzające możliwość realizacji przedmiotu akademickiego w języku angielskim. 4) warsztaty kreatywne, których założeniem jest rozbudowanie kompetencji zdobytych przez studentów na zajęciach poświęconych kulturze artystycznej, poszerzone o komponent praktyczny, który pozwoli im spojrzeć na twórczość artystyczną nie tylko od strony narzędzi analitycznych i interpretacyjnych, ale również od strony pracy konceptualnej i warsztatu.

2.1.2 Studia drugiego stopnia

Głównym założeniem programu jest pogłębienie kulturoznawczej wiedzy studentów i studentek, a także wyposażenie ich w interdyscyplinarne narzędzia i metody badawcze oraz umiejętności pozwalające nie tylko kontynuować kształcenie się w szkole doktorskiej, ale też podnieść bądź zmienić kwalifikacje zawodowe pozwalające na pracę w sektorze kreatywnym czy mediach. Program składa się z kulturoznawczego trzonu oraz przedmiotów specjalnościowych. Przedmioty trzonowe i specjalnościowe realizowane są w każdym z czterech semestrów, a ich łączny godzinowy udział jest do siebie zbliżony.

Przedmioty trzonowe odpowiadają za realizację efektów uczenia się wprost powiązanych z dyscypliną nauki o kulturze i religii. W pierwszym semestrze studenci i studentki pogłębiają kompetencje badawcze przede wszystkim o ich interdyscyplinarny wymiar — założenia, terminologię, potencjał, wiodące strategie badawcze, metody i narzędzia — właściwy dla współczesnego kulturoznawstwa. Uczą się w jaki sposób zdobyta wiedza i umiejętności przekładają się na zdolność identyfikowania i rozwiązywania dylematów humanistyki XXI wieku. Drugi semestr to pogłębianie zdolności analizy przemian społeczno-politycznych współczesnego świata w perspektywie lokalnej i globalnej, ze świadomością ich złożoności. Studenci i studentki nie tylko poznają teorie i komentarze dotyczące nowoczesności i ponowoczesności, ale też zostają wyposażeni w aparat krytyczny pozwalający rozpoznać społeczne niesprawiedliwości i im przeciwdziałać. Przedmioty w trzecim semestrze pogłębiają wiedzę na temat sztuki. Koncentrują się na współczesnych zjawiskach artystycznych, które z jednej strony wykraczają poza tradycyjne instytucje sztuki, szukając synergii z innymi obszarami (w tym nauki, popkultury czy mediów), z drugiej strony przełamują granice gatunkowe poszukując w środowisku transmedialnym szans na zwiększenie doświadczenia immersji. Czwarty semestr to kontynuacja zagadnień związanych ze sztuką za sprawą przedmiotu poświęconego muzyce, ukazanej w perspektywie społecznej i technologicznej. Kulturoznawczy trzon domyka przedmiot „Przemiany kultur, przemiany perspektyw” prezentujący najnowsze trendy w humanistyce i ukazujący potencjał rozwoju nauk o kulturze i religii.

Media i kultura cyfrowa – specjalność ta stanowi odpowiedź na dwa zaobserwowane trendy. Pierwszy dotyczy przemian kulturowo-społecznych związanych z faktem, że niemal wszystkie sfery ludzkiej aktywności są dziś zapośredniczone przez media cyfrowe, a pandemia Covid-19 zjawisko to jeszcze nasiliła. Drugi, powiązany z pierwszym, odnosi się do zainteresowań studentek i studentów, którzy swoje ambicje zarówno naukowe, jak i zawodowe, łączą z przestrzenią mediów. Przedmioty specjalnościowe są tak skomponowane, aby pogłębić wiedzę studiujących osób na temat kultury cyfrowej, ale też wyposażyć je w kompetencje badawcze pozwalające realizować zaawansowane projekty mające również potencjał rynkowy. Wreszcie – by zdobyć umiejętności i narzędzia pozwalające w sposób sprawny i sprawczy tworzyć treści w mediach cyfrowych i nimi zarządzać. Wszystkim przedmiotom towarzyszy perspektywa krytyczna, obok procesów upodmiotowienia i emancypacji jednostek, ukazująca manipulacyjny i inwigilacyjny potencjał mediów cyfrowych. Stąd w ramach zaliczeń studentki i studenci przygotowują nie tylko teksty, ale też projekty medialnych interwencji społecznych.

Menedżer, agent, producent – specjalność ta jest odpowiedzią na zapotrzebowanie pracodawców sektora kultury na wykwalifikowanych agentów, menedżerów, animatorów i producentów. Doświadczenia czasu pandemii także pokazały, że na rynku funkcjonują najlepiej te podmioty, w których pracują osoby potrafiące odnaleźć się w zmiennych warunkach i mające do tego odpowiednie przygotowanie – wiedzę, umiejętności i kompetencje także z zakresu przedsiębiorczości, marketingu i podstaw zarządzania. Przedmioty na specjalności są zaplanowane tak, by od zagadnień wprowadzających takich jak podstawy ekonomii, zarządzania, czy marketingu, przeprowadzić studiujących przez zagadnienia dotyczące specyfiki poszczególnych rynków sektora kultury, wyposażając ich w umiejętności i kompetencje, które pozwolą im działać skutecznie w różnorodnych branżach tego sektora.

Przedmioty trzonowe i specjalnościowe uzupełniają: 1) zajęcia poszerzające kompetencje językowe, pozwalające studentom i studentkom osiągnąć znajomość języka angielskiego na poziomie B2+, i tym samym swobodnie czytać anglojęzyczną literaturę przedmiotową z dyscypliny oraz posługiwać się nią w pracach pisemnych i w debacie. 2) seminaria magisterskie poświęcone przygotowaniu pracy dyplomowej.

Treści prezentowane na zajęciach opierają się nie tylko na aktualnej literaturze naukowej polskiej i zagranicznej wpisującej się w nauki o kulturze i religii, ale też na działalności badawczej kadry dydaktycznej prowadzonej w ramach Instytutu Nauk Humanistycznych. Synergia ta jest bardzo silna, dlatego poniżej znajduje się tylko wyimek nie ukazujący jej pełnej skali. Profesor Mirosław Filiciak na kursie „Krytyczne teorie mediów” sięga po treści powstałe w ramach projektu badawczego „Młodzi i media” oraz narzędzia badawcze wypracowane w ramach projektu „Podążając za smartfonem”. Na kursie „Archeologia mediów” korzysta z materiałów i zbioru archiwalnego wytworzonego w ramach projektu badawczego „Początki popkultury w Polsce z perspektywy transmedialnej”. Doktor Karol Jachymek prowadząc zajęcia w ramach przedmiotu „Kultura wizualna – film” oraz kurs „Film i media wobec wyzwań współczesności” korzysta z wyników kilkuletnich badań nad filmem i innymi materiałami wizualnymi jako świadectwem historycznym i świadectwem zmian obyczajowych, które ukazały się w licznych publikacjach (m.in. książka „Film – ciało – historia: kino polskie lat sześćdziesiątych” i artykuły naukowe „Świadectwa wizualne w badaniach nad historią kina polskiego w perspektywie zachodzących przemian obyczajowych”, „Seks w kinie polskim okresu PRL. Wprowadzenie”, „A Train to Hollywood: Porno-Chic in the Polish Cinema of the Late 1980s”). Doktor Mateusz Felczak ma w swym dorobku szereg polskich i zagranicznych publikacji wprost powiązanych z zajęciami „Groźnawstwo cyfrowe” (m.in. „Live Streaming Platforms and the Critical Discourse About Video Games”, „Presence and agency: Narratives of representation in modern computer role-playing games”, „Ludic guilt, paidian joy: Killing and ecocriticism in the Hunter series”), „Software studies” (m.in. „Dyskursy pracy i zabawy w wysokobudżetowym segmencie gier wideo: focalizacja i logika operacyjna”). Profesor Dorota Ilczuk prowadząc kurs „Ekonomika kultury” korzysta z badań realizowanych w ramach międzynarodowego programu badawczego CICERONE (Horyzont 2020), dotyczącego nowego podejścia do analizy łańcuchów wartości w gospodarce kreatywnej. Specjalnościowy kurs „Rynek pracy artystów” opiera na ustaleniach poczynionych m.in. w ramach projektu badawczego „Rynek Pracy Artystów i Twórców w Polsce” realizowanego w ramach programu „Edukacja kulturalna i diagnoza kultury” dofinansowanego ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury oraz badania „Wsparcie dla twórców i artystów, perspektywa międzynarodowa” zamówionego przez Narodowe Centrum Kultury.

2.2 Metody kształcenia

Przekonanie o malejącej roli metod podawczych w dydaktyce — czego powodem jest znacznie szybszy dostęp do informacji, baz danych czy literatury źródłowej — stoi za decyzją o redukcji w programach studiów liczby godzin wykładów. Te, które pozostały, mają charakter interaktywny, a ich uczestnicy i uczestniczki są zachęceni do zadawania pytań i dzielenia się opiniami. Jednym z celów kształcenia jest bowiem nabycie umiejętności krytycznego myślenia i formułowania opinii. Forma wykładowa ustępuje w wielu miejscach konwersatoryjnej, która z jednej strony zapewnia możliwość realizacji wiedзовych efektów uczenia się, a z drugiej aktywizuje uczestników i uczestniczki, zmuszając do polemiki i tym

samym kontekstualizacji wiedzy, co sprzyja zapamiętywaniu. Dominujące formy to ćwiczenia i warsztaty (patrz tabela 2). Odpowiada to koncepcji kształcenia, dla której aplikowalność wiedzy kulturoznawczej zarówno w działalność badawczą, społeczną i rynkową jest kluczowa. Wachlarz metod dydaktycznych jest szeroki i stale wzbogacany dzięki rosnącym kompetencjom wykładowców, którzy uczestniczą w cyklicznych Tygodniach Kompetencji Dydaktycznych i innych szkoleniach metodycznych organizowanych przez uczelnię. Do metod angażujących zaliczyć można dyskusje, debaty (w tym debaty oksfordzkie), zadania zespołowe, a także różnorakie metody aktywne wykorzystujące twórczą pracę warsztatową. W czasie zajęć dydaktycy i dydaktyczki sięgają chociażby po rozmaite odmiany burzy mózgów (m.in. dyskusja 66, metoda 635, technika kruszenia, metoda kuli śnieżnej), metodę odwróconej klasy, World Café, technikę Walta Disneya, metodę kapeluszy de Bono czy metaplan. Na wielu zajęciach wykorzystywane są ponadto metody i techniki wyrosłe wprost z metodologii Design Thinking – tworzenie person, map empatii, moodboardów, ścieżek klienta czy matryc kreatywnych (również z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych). Warto wspomnieć też o praktykach badawczych, pozwalających na uczestnictwo w badaniach naukowych mentora, dzięki czemu student bądź studentka doświadcza niesymulowanych warunków pracy naukowej.

Ze względu na pandemię COVID-19 programy ogólnoakademickie były do tej pory realizowane tylko i wyłącznie w trybie zdalnym. To z jednej strony uniemożliwiło korzystanie ze standardowych metod i narzędzi, ale z drugiej otworzyło nowe możliwości. Prócz narzędzi udostępnionych natywnie w Google Classroom (i zintegrowanych z systemem Google Workspace), podczas zajęć ze studentkami i studentami wykorzystywane były m.in. następujące strony i aplikacje: Mentimeter, PollEverywhere, Quizziz, Kahoot, Slido, Whiteboard.fi, Miro, Conceptboard, AnswerGarden, Coggle, Wooclap, Swiftscribo, Evernote, Quizlet. Wszystkie z tych narzędzi nie tylko uatrakcyjniły kształcenie zdalne, które dzięki nim stało się dużo bardziej skuteczne i efektywne, pozwalały też na uważną obserwację autentycznego zaangażowania studentów i studentek podczas wykonywania poszczególnych ćwiczeń, a także na zbieranie feedbacku.

Programy studiów w minimalnym stopniu zakładają uczenie asynchroniczne, wykorzystujące platformę e-learningową (patrz tabela 2). Zajęcia e-learningowe na studiach pierwszego stopnia wspierają naukę języka angielskiego, uczą kultury akademickiej i pozwalają zrealizować kurs poświęcony prawom autorskim. Na studiach drugiego stopnia tylko kurs specjalności MAP „Polityka kulturalna, governance” realizowany jest z wykorzystaniem wspomnianej platformy.

Tabela 2. Udział form zajęć w programach kształcenia

	Kultura współczesna	Media i komunikacja cyfrowa	Menedżer, agent, producent
wykład	195	144	156
konwersatorium	360	96	180
ćwiczenia	555	180	184
warsztaty	315	228	140
seminarium	60	48	48

praktyka badawcza	300	-	-
e-learning	54	-	20

2.3 Dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb studentów i studentek

Sposoby indywidualizacji programu kształcenia są określone w Regulaminie studiów. Zgodnie z paragrafem 15 student osiągający wysokie wyniki w nauce i wyróżniający się działalnością naukową bądź społeczną może wystąpić z wnioskiem o Indywidualizację Programu Studiów. Mentorem studenta bądź studentki staje się wskazany przez dziekana wykładowca i on merytorycznie odpowiada za opracowany wraz ze studentem program. Studenci, którzy z różnych powodów (niepełnosprawność, usprawiedliwiona dłuższa nieobecność, urlop zdrowotny, przyspieszenie lub spowolnienie studiów itp.) nie mogą studiować zgodnie z przewidzianym planem studiów bądź podejść do zaliczeń zgodnie z ustalonym harmonogramem, mają możliwość wnioskowania o Indywidualną Organizację Studiów.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

3.1 Wymagania stawiane kandydatom i warunki rekrutacji

Zgodnie z zasadami postępowania rekrutacyjnego na studia pierwszego stopnia przyjęty zostaje każdy kandydat, który przedstawi świadectwo maturalne oraz dopełni wymogi formalne. Na studia drugiego stopnia przyjęci zostają kandydaci, którzy ukończyli studia pierwszego stopnia, przy czym w trybie wstępu wolnego, według kolejności zgłoszeń, przyjmowani są absolwenci kulturoznawczych studiów pierwszego stopnia Uniwersytetu SWPS. Analogicznie przyjmowani są absolwenci innych kierunków, o ile legitymują się ukończeniem studiów przypisanych do następujących dyscyplin (dyscyplin wiodących): nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce, filozofia, literaturoznawstwo, językoznawstwo, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki socjologiczne. W przypadku absolwentów studiów nie spełniających powyższych warunków student kwalifikowany jest na podstawie wyników: 1) rozmowy kwalifikacyjnej weryfikującej wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne właściwe dla studiów pierwszego stopnia, które są niezbędne do podjęcia kulturoznawczych studiów drugiego stopnia (maksymalna liczba punktów: 60); 2) kwestionariusza zawierającego pytania o dotychczasowe doświadczenie akademickie oraz doświadczenie związane z sektorem kultury, sztuki bądź mediów oraz o motywację do podjęcia studiów (maksymalna liczba punktów: 40). Kandydat musi uzyskać minimum 51 punktów.

3.2 Zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni i w procesie uczenia się poza systemem studiów

Zasady przyjęcia na studia przez przeniesienie z innej uczelni, w tym uczelni zagranicznej, reguluje Regulamin studiów. Student bądź studentka składa do rektora wnioski o przyjęcie na studia zgodny ze wzorem i dołącza do niego: zaświadczenie o statusie studenta; dokumenty dotyczące dotychczasowego przebiegu studiów; potwierdzenie opłaty za przeprowadzenie postępowania o przyjęcie na studia; podpisane dwa egzemplarze umowy o warunkach odpłatności za studia. Rektor podejmuje decyzję zasięgając opinii dziekana, w której ten wskazuje: semestr roku akademickiego i semestr studiów, od którego student bądź studentka może podjąć realizację studiów; ewentualne przedmioty do uzupełnienia oraz termin uzupełnienia.

Zgodnie z Regulaminem studiów dotychczasowy przebieg studiów może zostać uznany tylko w przypadku, w którym treści programowe przedmiotu i jego efekty uczenia się są zgodne z programem i efektami uczenia się przewidzianymi w programach realizowanych na Uniwersytecie SWPS. Łączna liczba punktów ECTS uzyskanych przez studenta w wyniku uznania zaliczeń z innej uczelni nie może przekroczyć 2/3 wymiaru ECTS dla danego programu studiów. Na każdym etapie studiów student może złożyć wniosek o uznanie zaliczenia uzyskanego w innej uczelni, w tym zagranicznej, na poczet realizacji programu studiów. Wniosek rozpatruje dziekan, dokonując oceny zgodności formalnej i zgodności merytorycznej treści i efektów uczenia się przedmiotu zaliczonego przez studenta z przedmiotem programu studiów.

Na kierunku nie jest stosowana procedura potwierdzania kandydatom na studia efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

3.3 Zasady, warunki i tryb dyplomowania

Zasady, warunki i tryb dyplomowania na kierunku kulturoznawstwo określają: 1) Regulamin studiów w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, 2) zarządzenie Rektora w sprawie zatwierdzenia Zasad realizacji seminariów dyplomowych w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, 3) Szczegółowe zasady dotyczące przebiegu seminarium dyplomowego, składania prac dyplomowych i egzaminu dyplomowego na kierunku kulturoznawstwo na specjalnościach „Kultura współczesna”, „Menedżer, agent, producent”, „Media i kultura cyfrowa”.

Seminarium dyplomowe na obu stopniach studiów trwa dwa semestry i kończy się złożeniem pracy pisemnej (praca licencjacka o objętości minimum 25 stron; praca magisterska minimum 75 stron). Każdy semestr seminarium kończy się zaliczeniem na ocenę. Warunkiem zaliczenia ostatniego semestru seminarium jest złożenie pracy licencjackiej nie później niż 30 września. Niespełnienie tego warunku oznacza otrzymanie oceny niedostatecznej z seminarium i konieczność jego przedłużenia. Seminarium może zostać przedłużone maksymalnie o dwa semestry. Po wyczerpaniu tej możliwości konieczne jest zapisanie się na nowe seminarium prowadzone przez innego promotora i tym samym napisanie nowej pracy.

Warunkiem dopuszczenia do egzaminu licencjackiego jest zaliczenie wszystkich przedmiotów objętych programem studiów, złożenie pracy dyplomowej i uzyskanie pozytywnych ocen promotora oraz recenzenta, oraz dopełnienie formalności w Centrum Spraw Studenckich. W przypadku, gdy recenzent wystawi ocenę negatywną, o dopuszczeniu do egzaminu dyplomowego decyduje dziekan, który powołuje drugiego recenzenta. Student zostaje dopuszczony do egzaminu licencjackiego, jeżeli drugi recenzent wystawi ocenę pozytywną. Wówczas skład komisji egzaminacyjnej, standardowo obejmujący promotora, recenzenta i przewodniczącego komisji, zostaje poszerzony o drugiego recenzenta. W przypadku, gdy praca dyplomowa otrzyma dwie negatywne recenzje, decyzję w sprawie dalszego toku realizacji seminarium licencjackiego i egzaminu dyplomowego podejmuje dziekan.

Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym i składa się z trzech pytań głównych. Dwa pytania (jedno od kierującego pracą, drugie od recenzenta) związane są z szeroko ujętą tematyką pracy i mieszczą się w ramach nauk o kulturze i religii. Trzecie pytanie losowane jest przez studenta podczas egzaminu. Student losuje dwa pytania z puli pytań ogłoszonej studentom do końca pierwszego miesiąca ostatniego roku studiów, a następnie z wylosowanych wybiera to, na które będzie odpowiadał.

Zgodnie z paragrafem 46 Regulaminu studiów ostatecznym wynikiem na dyplomie jest suma następujących składników: a) średnia ocen uzyskanych w trakcie studiów – z wagą 0,6, b) ocena pracy dyplomowej – z wagą 0,3, c) ocena egzaminu dyplomowego – z wagą 0,1. W dyplomie ukończenia studiów wpisuje się wynik studiów na skali ocen ustalony na podstawie zaokrąglenia w sposób następujący: a) do 3,24 – dostateczny (3) b) 3,25-3,74 – dostateczny plus (3+) c) 3,75-4,24 – dobry (4) d) 4,25-4,74 – dobry plus (4+) e) od 4,75 – bardzo dobry (5). Komisja egzaminacyjna może podwyższyć ocenę wpisaną w dyplomie ukończenia studiów o jedną ocenę, jeżeli student uzyskał ocenę bardzo dobrą z egzaminu dyplomowego oraz co najmniej dobrą w ciągu ostatniego roku studiów.

W trakcie prac nad pracą dyplomową promotor weryfikuje jej samodzielność z wykorzystaniem systemu antyplagiatowego zgodnie z procedurą antyplagiatową obowiązującą w Uczelni, a gotową pracę sprawdza z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego. W przypadku, gdy w toku

oceny pracy dyplomowej ujawniono, że student przypisał sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego, promotor wszczyna postępowanie zgodnie z procedurą antyplagiatową obowiązującą na uczelni.

3.4 Sposoby oraz narzędzia monitorowania i oceny postępów studentów

Uniwersytet SWPS dysponuje zaawansowanymi metodami i narzędziami ilościowymi pozwalającymi monitorować liczbę kandydatów na studia, liczbę osób przyjętych na studia, retencję i odsiew studentów i studentek, liczbę osób zapisanych na specjalności, specjalizacje oraz przedmioty fakultatywne, a także liczbę osób kończących studia w terminie. Władze wydziału oraz kierunku mają stały i bezpośredni dostęp do aktualnych raportów, na podstawie których: 1) tworzą rekomendacje dla Zarządu Uczelni w sprawie limitów miejsc na poszczególne studia, a także zakończenia rekrutacji przed czasem w przypadku braku miejsc; 2) określają liczbę grup dziekańskich do obsadzenia na kolejny rok akademicki; 3) określają limity miejsc na seminariach dyplomowych; 4) podejmują decyzje o zamknięciu grup, które w ramach zapisów na zajęcia nie wypełniły się w dostatecznym stopniu; 5) monitorują prawidłowy przebieg procesu kształcenia. W przypadku, kiedy statystyki kierunkowe — retencji, braku kwalifikacji na wyższy rok, niezłożonych w terminie prac dyplomowych — odbiegają od uczelnianego standardu bądź została w nich dostrzeżona niepokojąca zmiana, władze wydziału i kierunku ustalają przyczyny i podejmują działania naprawcze.

Koordynatorzy kierunku dysponują narzędziami pozwalającymi monitorować postępy studentów w nauce. Służy do tego między innymi aplikacja, dzięki której można w sposób bezpośredni nie tylko sprawdzić i przeanalizować rozkład ocen (na poziomie wydziału, kierunku czy pojedynczego przedmiotu), ale również dokonać porównania (np. między aktualnym a poprzednim rokiem akademickim, czy między przedmiotami prowadzonymi przez tego samego wykładowcę). Dzięki niej, poza śledzeniem osiągnięć studentów, możliwa jest weryfikacja prawidłowości oceniania oraz adekwatność doboru form oraz poziomu trudności metod weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się. Służy temu również weryfikacja jakościowa przez okresowy przegląd prac cząstkowych i dyplomowych.

Wspomniane dane ilościowe stanowią znaczący materiał dla inicjatyw mających na celu doskonalenie oferty programowej oraz jakości uczenia się. Przykładowo szczegółowe dane dotyczące rekrutacji i retencji stanowiły materiał do warsztatów zorganizowanych wiosną 2021 roku, mających na celu zweryfikowanie zgodności koncepcji kształcenia z oczekiwaniami kandydatów i studentów. Analiza rozkładu ocen stała się przyczynkiem do rewizji metod weryfikacji efektów uczenia się.

Kameralność kierunku kulturoznawstwo sprawia, że poza wspomnianymi źródłami danych, koordynatorzy kierunku pozyskują wiedzę o postępach studentów w sposób bezpośredni. Zarówno od wykładowców w trakcie indywidualnych rozmów i cyklicznych spotkań Katedry Kultury i Mediów, ale też od samych studentów, którzy dla koordynatorów nie są anonimowi i często konsultują z nimi postępy w nauce. Dodatkowo z racji pełnionej funkcji, z upoważnienia dziekana, koordynatorzy mają wgląd w przebieg studiów każdego studenta kierunku.

3.5 Zasady i metody sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

Ogólne zasady i metody weryfikacji efektów uczenia się określa Regulamin studiów w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym. Szczegółowe, na poziomie kierunku, zapisane są

w programie studiów, w tym zwłaszcza w kartach przedmiotów precyzyjnie wskazujących metody weryfikacji przedmiotowych efektów uczenia się wraz z określeniem warunku osiągnięcia pojedynczego efektu oraz progi punktowe dla poszczególnych ocen. Szczegółowe zasady i terminy zaliczenia oraz instrukcje zamieszczone są w sylabusach przedmiotowych i kursowych.

Na kierunku kulturoznawstwo przedmiotowy efekt uczenia się zostaje uznany za osiągnięty w stopniu dostatecznym po uzyskaniu przez studenta minimum 51% punktów możliwych do zdobycia w zadaniu zaliczeniowym (w tym na sprawdzianach wiedzy). Student zalicza przedmiot tylko w przypadku osiągnięcia wszystkich zakładanych przedmiotowych efektów uczenia się. Metody weryfikacji są dostosowane do charakteru efektów uczenia się. I tak wiedza weryfikowana jest przez takie metody jak: egzamin pisemny (test jednokrotnego wyboru, test z pytaniami otwartymi, praca pisemna pisana w sali, egzamin w formule „open book”), egzamin ustny, kolokwium. Zdobycie umiejętności weryfikowane jest za pomocą: prac pisemnych, raportów badawczych, referatów, prezentacji (w tym multimedialnych), projektów indywidualnych i zespołowych, zadań domowych. Osiągnięcie kompetencji społecznych weryfikowane jest z wykorzystaniem takich metod i narzędzi jak: raporty aktywności kulturalnej, raporty samooceny, pomiar aktywności na zajęciach, projekty (w tym społeczne i kreatywne). Dobór metod podlega okresowej weryfikacji przez Wydziałową Komisję ds. Jakości Kształcenia. W związku z faktem, że studia na profilu ogólnoakademickim prowadzone są od roku akademickiego 2020/2021, pełna weryfikacja planowana jest po zakończeniu pełnych cykli kształcenia: na studiach pierwszego stopnia za dwa lata, a na studiach drugiego za rok.

Zasady realizacji efektów uczenia się w ramach zajęć z języka obcego określa zarządzenie Rektora i wynikają z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, a także programów studiów. Warunkiem ukończenia studiów pierwszego stopnia jest opanowanie języka angielskiego na poziomie minimum B2, a na studiach drugiego stopnia na poziomie B2+, według standardu określonego przez Europejski System Opisu Kształcenia Językowego. Potwierdzenie umiejętności językowych studentów na poziomie B2 zależy od początkowego poziomu, na którym student realizował lektorat. Każdy student, który ukończy lektorat na poziomie kursu B2 z oceną pozytywną, otrzymuje automatyczne zaliczenie poziomu B2 z języka angielskiego i odpowiednią adnotację w suplemencie do dyplomu ukończenia studiów. Studenci, którzy zrealizują lektorat w wymiarze czterech semestrów na poziomie niższym niż B2, są zobowiązani do przystąpienia i zaliczenia ogólnouczelnianego testu B2. Istnieje możliwość zaliczenia części lub całości lektoratu, poprzez udokumentowanie uzyskania efektów kształcenia na poziomie B2 na innej uczelni wyższej lub za pomocą uzyskania odpowiedniego certyfikatu językowego (wykaz dokumentów poświadczających znajomość języka określa załącznik do Zasad realizacji efektów uczenia się w ramach zajęć z języka obcego). Kompetencje językowe w każdym semestrze weryfikowane są zgodnie z przyjętymi Zasadami organizacji i zaliczania lektoratów. Aby uzyskać zaliczenie należy uzyskać minimum 60% z dwóch części składowych kursu tj. zajęć w klasie oraz części online, gdzie niezaliczenie jednego z komponentów kursu powoduje niezaliczenie całości zajęć, przy czym z każdej części składowej również należy uzyskać min. 60%. Potwierdzenie umiejętności językowych studentów i studentek studiów drugiego stopnia na poziomie B2+ następuje w ramach przedmiotów „Angielski w zastosowaniu akademickim I” i „Angielski w zastosowaniu akademickim II” zgodnie z zasadami określonymi w karcie przedmiotu i sylabusie.

Warunki kwalifikacji studenta na kolejny rok studiów określają Zasady studiowania na Wydziale Nauk Humanistycznych w Warszawie. Student jest automatycznie kwalifikowany na kolejny rok studiów w przypadku, gdy uzyskał pozytywną weryfikację wszystkich przedmiotowych efektów uczenia się przewidzianych do realizacji według programu kształcenia w poprzedzającym roku studiów. Na kolejny rok studiów kwalifikowany jest także student, który uzyskał pozytywną weryfikację efektów uczenia się z przedmiotów składających się na 80% punktów ECTS wymaganych w programie studiów w poprzedzającym roku studiów. W takim przypadku jest nadal zobowiązany powtórzyć przedmioty, w wypadku których nie osiągnął oczekiwanych efektów uczenia się.

Dokumentowanie osiągnięcia efektów uczenia się odbywa się w formie papierowej lub elektronicznej, w postaci: 1) pisemnych prac etapowych i egzaminacyjnych archiwizowanych przez prowadzących poszczególne zajęcia, 2) protokołów egzaminacyjnych, recenzji i prac dyplomowych.

Ze względu na niezakończenie jeszcze pełnego cyklu kształcenia monitoring losów absolwentów będzie prowadzony po jego zakończeniu za pomocą narzędzi, które aktualnie powstają w ramach Zintegrowanego Programu Rozwoju Uczelni finansowanego ze środków NCBiR.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

W roku akademickim 2021/2022 zajęcia na kierunku poprowadzi łącznie 46 wykładowców i wykładowczyń, z czego dziewiętnaście osób to nauczyciele akademicki. Trzon kadry stanowią pracownicy i pracownicy Katedry Kultury i Mediów (dwoje profesorów, dwóch doktorów habilitowanych, siedmioro adiunktów zatrudnionych na etatach badawczo-dydaktycznych i dwoje magistrów zatrudnionych na etatach dydaktycznych), a także przedstawicielki i przedstawiciele innych jednostek, których kompetencje z zakresu językoznawstwa, nauk o polityce i administracji, nauk socjologicznych czy nauk prawnych są kluczowe dla realizacji koncepcji studiów interdyscyplinarnych (dwoje doktorów habilitowanych i czterech doktorów). Pozostałe osoby to praktycy i praktyczki z wieloletnim doświadczeniem zawodowym, nierzadko ze stopniem naukowym jak pisarka dr Sylwia Chutnik (nauki o kulturze i religii), poetka i artystka wizualna dr Weronika Lewandowska (nauki o kulturze i religii) oraz pisarz i poeta dr Grzegorz Uzdański (nauki filozoficzne). Chcąc zapewnić studentom i studentkom ekspercką obsadę zatrudniamy także na pojedyncze kursy nauczycieli akademickich innych uczelni. Stąd na liście stałych współpracowników znajdują się m.in. dr hab. Mateusz Salwa (Zakład Estetyki UW), dr hab. Marcin Jewdokimow (Katedra kultury XX i XXI wieku UKSW) czy dr hab. Włodzimierz Pessel (Zakład Kultury Współczesnej UW). Dramatyczne wydarzenia ostatnich lat – kłopoty zdrowotne i śmierć kilkorga wybitnych członkiń i członków Katedry Kultury i Mediów – wpłynęły na obniżenie udziału w kadrze samodzielnych pracowników naukowych. Polityka kadrowa uczelni ukierunkowana jest na stopniową odbudowę tego potencjału. Oprócz regularnie ogłaszanych i rozstrzyganych konkursów przeprowadzanych zgodnie ze standardami HR, m.in. HR Excellence in Research (zatrudnieni w poprzednim roku akademickim: dr Katarzyna Bojarska, dr Mateusz Felczak), wspieramy rozwój naukowy i postępowania awansowe kadry (obecnie trwa postępowanie habilitacyjne dra Piotra Majewskiego).

Wspieranie kadry w rozwoju kompetencji dydaktycznych, w tym umiejętności współpracy z praktykami, to jeden z celów strategicznych Uniwersytetu SWPS. W ostatnich latach na uczelni wdrożono kilka inicjatyw. Wykładowcy (również na kontraktach) mają możliwość podnoszenia swoich kwalifikacji w ramach cyklu cosemestralnych szkoleń wewnętrznych pod nazwą Tydzień Kompetencji Dydaktycznych. Tematyka tych szkoleń obejmowała dotychczas m.in. metody i techniki prowadzenia zajęć, sposoby aktywizacji studentów, umiejętności przygotowania i pracy ze studium przypadku, higiena pracy z głosem. Szkolenia w ramach TKD prowadzą też wykładowcy kulturoznawstwa: dr Sandra Frydrysiak – warsztaty antydyskryminacyjne, dr Karol Jachymek – warsztaty dotyczące metod i technik kształcenia na odległość.

Wraz z przejściem na uczenie zdalne, wynikającym z epidemii COVID-19, działalność rozpoczął Zespół ds. nauczania zdalnego, który przygotował pakiet instrukcji i tutoriali objaśniających obsługę narzędzi do prowadzenia zajęć oraz weryfikacji efektów uczenia się w trybie online. Specjaliści zespołu przed każdym semestrem na wniosek dziekana prowadzą szkolenia synchroniczne dla nowych wykładowców. Od zeszłego roku działalność prowadzi również Centrum Doskonalenia Edukacji Zdalnej, w ramach którego badacze i dydaktycy szkolą się i innych z posługiwania się nowymi technologiami w trakcie prowadzenia zajęć w formie HyFlex i HySync. Centrum publikuje też Biuletyn Zdalny, stanowiący platformę wymiany dobrych praktyk związanych ze zdalnym kształceniem,

i organizuje cykl spotkań „Zdalne Czwartki”, w trakcie których eksperci dzielą się z kadrą dydaktyczną wiedzą i doświadczeniem na temat *distance learning*.

W roku 2021 na uczelni został powołany zespół doradców dydaktycznych, wyłoniony na drodze wieloetapowego konkursu, obejmujący osoby o udokumentowanych osiągnięciach dydaktycznych. Do doradcy może zgłosić się każdy wykładowca, który potrzebuje wsparcia metodycznego lub innego eksperckiego, także na podstawie informacji zwrotnych z ewaluacji zajęć dokonywanych przez studentów. Wsparcie odbywa się na zasadzie samooceny potrzeb i dobrowolności. W gestii dziekana pozostaje monitorowanie kompetencji kadry oraz ich kontrola, m.in. poprzez hospitację zajęć kadra ma możliwość podnoszenia kompetencji także w ramach wymiany międzynarodowej (Erasmus+), czy uczestnicząc w finansowanym przez Ministerstwo Edukacji i Nauki programie Mistrzowie Dydaktyki. Do wysokiego poziomu prowadzenia działalności dydaktycznej motywują nagrody rektorskie oraz dziekańskie, przyznawane osobom, które odniosły sukcesy dydaktyczne, w tym otrzymując wysokie wyniki w ewaluacji zajęć.

Pracownicy badawczo-dydaktyczni uzyskują również wsparcie w rozwoju naukowym. Oprócz dostępu do szkoleń i środków na badania (co ważne, w pewnym zakresie dostępnych także dla osób zatrudnionych na etatach bez komponentu badawczego – stosowne środki pozostają w dyspozycji dziekana) i wsparcia odpowiednich działów uczelni, w tym Biura Badań Naukowych, do aktywności i podnoszenia jakości pracy zachęca system motywacyjny. Publikacje od poziomu 70 punktów są premiowane – proporcjonalnie do liczby punktów, wg jawnego systemu wyceny – nagrodą prorektora ds. nauki wraz z premią z budżetu INH. Dyrektor INH dysponuje dodatkowo pulą finansową umożliwiającą przyznawanie nagród za inne osiągnięcia.

Przekonanie o społecznej misji kadry akademickiej przekłada się na wysokie zaangażowanie w aktywność popularyzatorską. W samym tylko roku akademickim 2020/2021 Dział Marketingu Uniwersytetu SWPS zarejestrował 523 przykłady obecności naszej kadry w mediach – od prasy codziennej („Gazeta Wyborcza”, gazety lokalne), przez tygodniki opinii („Polityka”, „Newsweek”, „Tygodnik Powszechny”, „Wprost”), po programy radiowe i telewizyjne oraz liczne serwisy internetowe. Kadra realizuje też podcasty i webinary, publikowane w ramach Strefy Kultur Uniwersytetu SWPS na stronie WWW (kultura.swps.pl) oraz platformach Facebook (z przeszło 6 tys. członków), YouTube (68 nagrań, przeszło 4,5 tys. subskrybentów), iTunes i Spotify. Potencjał popularyzacyjny mają też licznie podejmowane inicjatywy. Przykładem może być powstały w ramach współpracy dr Sandry Frydrysiak z Martą Majchrzak raport na temat idei siostrzeństwa, stanowiący podwalinę do działań aktywistycznych w tej tematyce. Chodzi o ujawnienie systemowego charakteru kobiecych problemów dzięki praktykowaniu siostrzeństwa poprzez dzielenie się doświadczeniami dotychczas często tabuizowanymi. Warto wspomnieć również o współpracy dr Karola Jachymka z Filmoteką Narodową – Instytutem Audiowizualnym, Centrum Edukacji Obywatelskiej, Filmoteką Szkolną, Fundacją Szkoła z Klasą czy Nowymi Horyzontami Edukacji Filmowej, mającej na celu popularyzację wiedzy w zakresie (pop)kultury młodzieżowej, mediów cyfrowych i praktyk komunikacyjnych typowych dla przedstawicieli i przedstawicielek generacji Z i alpha (dr Karol Jachymek tworzy m.in. scenariusze zajęć, prelekcji, kursy e-learningowe, a także prowadzi szkolenia dla nauczycieli, edukatorów i rodziców).

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Warszawski kampus Uniwersytetu SWPS, na terenie którego prowadzony jest kierunek kulturoznawstwo, w pełni gwarantuje możliwość osiągnięcia przez studentów założonych efektów uczenia się. Najwyższy standard infrastruktury dydaktycznej potwierdziły dwa zespoły oceniające Polskiej Komisji Akredytacyjnej, które w latach 2018/2019 i 2019/2020 dokonywały oceny kształcenia na kierunkach prowadzonych w warszawskiej siedzibie. Od tego czasu uczelnia poczyniła kolejne inwestycje, wydatnie podnoszące warunki kształcenia oraz bezpieczeństwo studentów i kadry, w tym ze względu na zagrożenie epidemiologiczne spowodowane wirusem COVID-19. Uczelnia dysponuje 7 aulami wykładowymi z liczebnością od 112 do 256 osób, a także ok. 100 salami zajęciowymi (sale dydaktyczne, sale warsztatowe oraz sale komputerowe), co stanowi gwarancję, że studenci kierunku kulturoznawstwo mogą liczyć na jak najlepsze dopasowanie wielkości sal i ich wyposażenia do wielkości grupy i koncepcji samego kursu. Na studentów czeka: 11 sal komputerowych (wyposażonych również w wysokiej jakości komputery, w tym Apple iMac, z zainstalowanym oprogramowaniem do prowadzenia warsztatów i seminariów metodologicznych, zajęć poświęconych tworzeniu tekstów i prezentacji danych); studio dziennikarskie dedykowane kursom z komunikacji i wystąpień publicznych; pracownia do prowadzenia wywiadów indywidualnych i grupowych (pokoje z tzw. lustrem weneckim), sale konferencyjne w pełni przystosowane do prowadzenia telekonferencji; pracownia dla studentów kulturoznawstwa przeznaczona do pracy projektowej. Standardowe sale dydaktyczne wyposażone są w elektrycznie regulowane biurka, sprzęt komputerowy typu AIO, nagłośnienie, ekrany, rolety zaciemniające oraz projektory multimedialne, a niektóre również w tablice interaktywne. Wyposażenie kilkudziesięciu sal pozwala na użycie metod aktywizujących studentów. We wszystkich aulach i salach można korzystać z szybkiego internetu. Dodatkowo, wraz z rozpoczęciem roku akademickiego 2021/2022, w Warszawie dostosowano 17 sal do nauczania w trybie pozwalającym na prowadzenie zajęć jednocześnie dla osób będących w sali, jak i łączących się za pomocą narzędzi komunikacji zdalnej, tzw. modalność hyflex (10 sal do prowadzenia zajęć w mniejszych grupach oraz 7 auli). Wyposażenie obejmuje: mikrofon ręczny i sufitowy, listwę sterującą, wizualizer Aver, 2 kamery PTZ, 2 kamery szerokokątne, w tym jedna z systemem śledzącym, druga skierowana na studentów oraz mikser video z możliwością przełączania 4 kamer, wizualizera i komputera w sali wraz z monitorem podglądu.

Pracownicy badawczo-dydaktyczni korzystają w swoich pokojach z 450 komputerów stacjonarnych i przenośnych. Komputery są centralnie zarządzane i zabezpieczone systemem antywirusowym. Dyski w komputerach są zaszyfrowane tak, aby spełnić procedury wymagane przez RODO. Do obsługi procesów związanych z obsługą Help Desk stosowany jest zaawansowany system zgodny z metodologią ITIL (Information Technology Infrastructure Library). Uczelnia wyposażona jest w infrastrukturę umożliwiającą prowadzenie badań naukowych za pomocą zarówno specjalistycznego sprzętu, np. okulary, EEG, sprzęt VR, jak i oprogramowania umożliwiającego zbieranie i przetwarzanie danych, np. wewnętrzny panel badawczy SONA; programy do prowadzenia badań: E-Prime, Inquisit, licencja Qualtrics dla pracowników i studentów, oprogramowania do analizy danych ilościowych: SPSS, AMOS i jakościowych: NVivo, Atlas; programy do nauki wirtualnego zarządzania projektami (np. Asana, Basecamp), programy do zarządzania przepływami pracy (np. Trello), programy do mapowania myśli (np. Miro, MindJet) oraz programy służące do wizualizacji danych (np. Tableau).

Pozwala to w profesjonalny sposób zrealizować zajęcia poświęcone np.: metodom pracy w grupie i narzędziom do pracy zespołowej, zarządzaniu projektami, pracy z przełożonymi, organizacji procesów czy zakładania organizacji. Studenci uczący się w warszawskim kampusie Uniwersytetu SWPS mogą korzystać z rozwiniętej infrastruktury sprzętowej: 273 komputerów z dostępem do internetu w pracowniach komputerowych oraz 37 komputerów z bezprzewodowym dostępem do internetu na terenie biblioteki, gdzie znajduje się także komputer dla osób niewidzących i niedowidzących. W warszawskim kampusie jest dostępna bezprzewodowa sieć komputerowa obejmująca cały budynek.

W skład infrastruktury sieciowej i serwerowej wspomagającej pracę dydaktyczną wchodzi dwie serwerownie, w tym: 57 serwerów, 51 przełączników sieciowych, 2 routery, 2 firewallo, 2300 sztuk komputerów.

W uczelni, poza wspomnianymi pomieszczeniami znajdują się strefy studenta, czyli przestrzenie przeznaczone i dostosowane do pracy indywidualnej i zespołowej, dzięki czemu z powodzeniem można realizować zadania grupowe, mieszczące się w nakładzie czasu pracy studenta poza zajęciami z bezpośrednim udziałem prowadzących. Do dyspozycji społeczności akademickiej są także: biblioteka, czytelnia, księgarnia, barki na każdym piętrze, restauracja. Rodzice, którzy przebywają w budynku z małym dzieckiem, mogą korzystać z dostosowanego do ich potrzeb pokoju. Do dyspozycji studentów jest również pokój modlitw.

Studenci i pracownicy korzystają na co dzień z systemu Wirtualna Uczelnia, będącego zaawansowanym narzędziem informatycznym, które w bezpieczny sposób wspiera wymianę informacji i zapewnia dostęp w czasie rzeczywistym do kilkunastu systemów nieodzownych w pracy nauczyciela akademickiego (np. system Verbis, system ASAP, systemy administracyjne itp.). Podstawowe usługi dostarczane wykładowcom, pracownikom i częściowo także studentom obejmują: usługi chmurowe Google Workspace, w tym usługi pocztowe, kalendarz, dyski współdzielone; platformy wirtualne VMware; MS Hyper-V; MS Active Directory Domain Services. Ponadto Uniwersytet od lat korzysta z narzędzi umożliwiających komunikację oraz prowadzenie zajęć online w ramach pakietu Google (m.in. Meet, Classroom, Dokumenty, Formularze) i platformy Moodle (learnonline.swps.edu.pl). Do niedawna narzędzia te były stosowane w celu dodatkowej aktywizacji studentów lub do utrwalenia efektów uczenia się poprzez samodzielną pracę. W związku z pandemią i koniecznością przejścia na nauczanie zdalne, uczelnia poczyniła duże inwestycje w infrastrukturę, zapewniając zarówno wykładowcom, jak i studentom narzędzia do prowadzenia zajęć online zintegrowane z Wirtualną Uczelnią (np. przejście z planu zajęć do odpowiedniego classroomu). Zasady korzystania z narzędzi wykorzystywanych w kształceniu na odległość, w tym zasady tworzenia dostępnych online zasobów edukacyjnych, oraz prawa i obowiązki prowadzących i uczestników zajęć dydaktycznych z zastosowaniem metod i technik kształcenia na odległość określa Regulamin prowadzenia zajęć dydaktycznych z zastosowaniem metod i technik kształcenia na odległość w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym zatwierdzony mocą zarządzenia rektora.

Studenci kierunku kulturoznawstwo, także w trakcie pandemii, mogą na bieżąco korzystać z zasobów biblioteki znajdującej się na warszawskim kampusie Uniwersytetu SWPS. Zasoby te mają zarówno formę analogową (tradycyjną), jak i cyfrową. Kulturoznawczy księgozbiór główny liczy 1473 tytułów

i 2639 egzemplarzy. Księgozbiory specjalne to dodatkowo 1843 tytuły: 600 tytułów School of Form i 1243 tytuły Działu Orientalistycznego. Bazy cyfrowe udostępnione dla studentów to: EBSCOhost, libra.ibuk.pl, Legalis, LEX, Springer Link, Jstor, Wiley Online Library, Scopus, ScienceDirect, Web of Science, Science Magazine, Nature, Czasopisma w ABE IPS, Polona, Federacja Bibliotek Cyfrowych, ArsLegis, The Diplomat.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

W celu monitorowania współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, ujednoczenia procedur i zwiększenia dostępu do informacji o partnerach w 2020 roku dziekan powołał pełnomocniczkę ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Efektem jej pracy jest przygotowanie portfolio partnerów, którzy w największym stopniu mogą wesprzeć rozwój kierunków. Zawiera ona opis i kontakty do osób reprezentujących 16 instytucji, firm i organizacji pozarządowych, z którymi utrzymywane są stałe, wieloletnie relacje oraz listę 9 partnerów projektowych. W większości są to umowy niesformalizowane. Aktualnie na wydziale trwają prace nad systemowym rozwiązaniem wspierającym pracowników wydziału, nawiązujących współpracę z podmiotem zewnętrznym bądź rozbudowujących istniejącą współpracę.

Przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego biorą aktywny udział przy konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programów studiów. Prace nad programami studiów o profilu ogólnoakademickim wsparła grupa ekspertów i ekspertek, reprezentujących sektory i branże zatrudniające humanistów o wysokich kompetencjach społecznych. Konsultacje miały postać zogniskowanego wywiadu grupowego, w trakcie którego uczestnicy i uczestniczki analizowali i oceniali zestaw efektów uczenia się, a także treści programowe pod kątem ich przydatności na rynku pracy.

Zmiana profilu studiów na specjalnościach „Kultura współczesna”, „Media i kultura cyfrowa”, „Menedżer, agent producent” spowodowała zmniejszenie udziału praktyków i praktyczek w prowadzeniu zajęć. Przez poprzednie lata dzięki ich zaangażowaniu w dydaktykę udało się stworzyć rozbudowaną sieć relacji z instytucjami publicznymi, biznesem i organizacjami pozarządowymi, która stanowi ogromną wartość. Znając korzyści płynące z tych relacji, również dla studentów i absolwentów stających się częścią tej sieci, wciąż zapraszamy do współpracy osoby z wieloletnim doświadczeniem zawodowym (np. Agnieszka Lewandowka, Aleksandra Karasińska, Witek Orski, Mateusz Marczewski, Piotr Gruszczyński, Jacek Sosnowski). Udział praktyków jest kluczowy dla specjalności „Menedżer, agent, producent” (np. Stanisław Trzciniński, Magdalena Koszalińska, Marek Okniński, Marcin Szokalski, Michał Pierzchalski, Michał Tracz, Artur Nowak-Far), gdzie osadzenie dydaktyki w konkretnym środowisku instytucji i twórców jest gwarantem osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym budowana jest również za sprawą działalności naukowej. Dzięki wieloletnim badaniom rynku pracy artystów Centrum Badań nad Gospodarką Kreatywną jest uznawane za wiodący ośrodek badań w obszarze gospodarki kreatywnej, wywierający znaczący wpływ społeczny, gromadzący wokół siebie przedstawicieli wielu firm, instytucji czy organizacji (w tym: Narodowy Instytut Fryderyka Chopina, Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, Kayax, Sinfonia Iuventus, CN Kopernik, Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego). Dzięki temu na zajęciach często goszczą osoby dzielące się ze studentami i studentkami swoją ekspercką wiedzą bądź doświadczeniem artystycznym czy zawodowym (np. Piotr Baron, Maciej Bednarzewski, Aleksandra Potoczek, Justyna Czechowska, Małgorzata Wdowik, Robert Gajewski, Magdalena Kaczorowska, Katarzyna Świętochowska, Piotr Pieron).

Wielu badaczy realizuje projekty i przygotowuje ekspertyzy na rzecz podmiotów zewnętrznych. To m.in. przygotowanie diagnozy i wykonanie projektu Strategii rozwoju miasta Sopotu na lata 2021-

2030, prace nad serwisem Muzeometr, opracowanie strategii edukacyjnej dla Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau, przygotowanie ekspertyz i konsultacje dotyczące modeli pracy zdalnej dla firmy CD Projekt czy opracowania stanowiące podstawę dla zmiany polityki kulturalnej (projekty ustaw o uprawnieniach i statusie artysty zawodowego). Doświadczenia z tych działań wykorzystywane są podczas prowadzonych zajęć, a w części tych procesów aktywny udział biorą studenci oraz doktoranci.

Równie istotną rolę odgrywają kontakty zawodowe i prywatne poszczególnych wykładowców. Za przykład mogą posłużyć zeszłoroczne zajęcia dr Katarzyny Bojarskiej „Krytyka artystyczna”. Dzięki kontaktom prowadzącej na zajęcia udało się zaprosić m.in. Annę Smolar (reżyserkę teatralną), Dominikę Biernat (aktorkę Teatru Studio), Natalię Siewic (kuratorkę Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie), Jagodę Szelc (reżyserkę filmową), Karola Radziszewskiego (artystę, kuratora, aktywistę), Annę Siekierską (artystkę, aktywistkę), Jagnę Lewandowską (kuratorkę Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie).

Rola otoczenia społeczno-gospodarczego wzrośnie jeszcze bardziej w momencie realizacji projektów społecznych przewidzianych zarówno na studiach pierwszego jak i drugiego stopnia. Przewidziany jest w nich udział partnerów zewnętrznych.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

7.1 Umiędzynarodowienie procesu kształcenia

Dla koncepcji programu, który koncentruje się na kulturze współczesnej w ujęciu interdyscyplinarnym i ponadlokalnym (transnarodowym), ważny jest nie tylko dobór treści uwzględniający najnowsze dokonania światowej humanistyki, ale też zapewnienie studentom i studentkom możliwości spotkań i pracy z zagranicznymi ekspertami. Na przykład koncepcja kursów „Krytyka artystyczna” oraz „Sztuka XX i XXI wieku” zakłada gościnny udział artystek i artystów, kuratorek i kuratorów, krytyczek i krytyków również z innych państw europejskich (wśród nich są: Ernst van Alphen – Uniwersytet w Leidzie, Elvira Dyangani Ose – MACBA Barcelona, Andrea Průchová Hřůzová – Uniwersytet Karola, Praga, Joanne Morra – St Martins School of Art and Design, Londyn). Ważną rolę odgrywa także rozwijanie kompetencji językowych poprzez realizację na studiach pierwszego stopnia nie tylko lektoratów z angielskiego gwarantujących osiągnięcie poziomu B2 (studenci i studentki o wyższych kompetencjach językowych mają możliwość zapisu na zajęcia powyżej tego poziomu), ale również anglojęzycznych przedmiotów fakultatywnych (jeden obowiązkowy). Pulę fakultetów współtworzą przedmioty prowadzone w języku angielskim przez kadre uczelni (np. przedmioty prowadzone: przez dr Sandrę Frydrysiak oraz mgr. Kamila Kuhra: „Approaching Gender Complexity: Sex, Class, Race, and Migration”, „Activism in the Social Media Age. How to Design Your Future Online?”; kadre Zakładu Skandynawistyki „Scandinavian Societies and Cultures: the Example of Sweden” czy dr Emmę Oki „The city in popular culture”), a także przedmioty organizowane z partnerami zagranicznymi:

- Od roku akademickiego 2020/2021 dr Katarzyna Bojarska współprowadzi International Blended Learning Seminar w ramach projektu „Fostering of international cooperation in education and research in the field of memory cultures and history teaching” finansowanego przez Swiss State Secretariat for Education, Research and Innovation SERI. W projekcie obok Uniwersytetu SWPS biorą udział University of Teacher Education Lucerne (Prof. Dr. Franziska Metzger), University of Cologne (Prof. Dr. Christine Gundermann); Université Sorbonne Nouvelle – Paris 3 (Prof. Dr. Armin Owzar); Radboud University Nijmegen (Prof. Dr. Marit Monteiro / Prof. Dr. László Munteán); Centre for Contemporary History Potsdam / Freie Universität Berlin (Dr. Irmgard Zündorf). W ramach wspólnie prowadzonego przedmiotu „Europe and its Colonial Past. Practices, Narratives, Spaces of Memory” studentki i studenci uczestniczą w wizycie studyjnej w Brukseli w House of European History oraz Museum of Central Africa (w czasie pandemii warsztaty odbywały się online).
- W roku akademickim 2021/2022 w ramach zajęć fakultatywnych uruchomiony został we współpracy z Sapir College (Izrael) przedmiot „Memory and Nation Building” prowadzony przez prof. Lucynę Aleksandrowicz-Pędich (Uniwersytet SWPS) oraz prof. Na’amę Sheffi (Sapir College).

Pilotaż pierwszego z przedmiotów został przez studentów wysoko oceniony. Wydział planuje w kolejnych latach sukcesywnie poszerzać ofertę tego typu zajęć o profilu międzynarodowym. Przedsięwzięcia te nie byłyby możliwe gdyby nie rozbudowane relacje wykładowców z uczelniami zagranicznymi, z którymi współpracują w ramach projektów. Z Sapir College współpracują m. in. prof.

Mirosław Filiciak oraz dr Sandra Frydrysiak, którzy wspólnie z przedstawicielami filologii, dr Pawłem Pyrką i dr Anną Warso, przygotowują projekt *FutureMatters*. Studenci podczas prowadzonych równolegle w Polsce i w Izraelu kursów będą przygotowywać, m.in. za pomocą platformy Twine, alternatywne, reinterpretacje tekstów literackich. Realizacja programu zaplanowana jest na przyszły rok akademicki. Prof. Filiciak również jest zaangażowany w projekt „MediaNumeric” finansowany ze środków Erasmus+ KA2, realizowany wspólnie z holenderską uczelnią Inholland University of Applied Sciences oraz szerokim konsorcjum holenderskich i francuskich instytucji publicznych. Jego celem jest opracowanie kursów kształcących umiejętności niezbędnych do pracy z dużymi zbiorami danych i walki z dezinformacją.

Pula fakultetów anglojęzycznych oraz zajęć z języka angielskiego powstaje we współpracy z Katedrą Anglistyki. Na studiach drugiego stopnia kompetencje językowe studentów podnoszone są dodatkowo za sprawą przedmiotów „Akademickie zastosowania języka angielskiego I i II” (ćwiczenia 2x24h).

7.2 Mobilność i wymiana międzynarodowa studentów i kadry

Uniwersytet SWPS realizuje liczne projekty współpracy i wymiany akademickiej z uczelniami na całym świecie (w chwili obecnej podpisanych jest ponad 100 umów partnerskich). Każdego roku w wymianach semestralnych uczestniczy około 100 studentów Uniwersytetu SWPS oraz kilkudziesięciu pracowników uczelni. Podobna liczba studentów i pracowników jest przyjmowana z zagranicy. Z Europejskiego Funduszu Społecznego realizowane są programy staży międzynarodowych dla dydaktyków w uczelniach brytyjskich i niderlandzkich oraz szkoleń dydaktycznych prowadzonych przez zagranicznych partnerów w Polsce.

Proces kształcenia na kierunku kulturoznawstwo sprzyja krajowej i międzynarodowej mobilności studentów. Uniwersytet SWPS uczestniczy w Programie Erasmus+, który umożliwia studentom i studentkom studiów kulturoznawczych oraz wykładowcom i wykładowczyniom zdobywanie doświadczenia na europejskich uczelniach w Finlandii (University of Tampere), Islandii (University of Akureyri oraz University of Iceland), Norwegii (University of Oslo), Szwecji (University of Skövde, Mid Sweden University, Dalarna University), we Włoszech (Università degli Studi di Palermo). Studenci mogą też skorzystać z oferty uczelni w Chinach (South University of Science and Technology of China), Izraelu (Sapir College), Kanady (Kwantlen Polytechnic University) i Stanów Zjednoczonych (Arkansas State University). W ostatnich pięciu latach cztery studentki kulturoznawstwa zdecydowały się skorzystać z dostępnej mobilności, wyjeżdżając do Hiszpanii, Włoch, Norwegii i Finlandii. Kadra również korzysta z ofert programu Erasmus+. Przede wszystkim jednak relacje i doświadczenia z zagranicznymi uczelniami buduje w wyniku realizowanych projektów naukowych i naukowo-dydaktycznych. Na przykład Alina Landowska współpracuje z dr Bice Della Piana z University of Salerno w zakresie badania moralności liderów biznesowych, a także z dr Ernst von Kimakowitz University of Lucerne w zakresie ewolucji etyki biznesu. Niedawno zakończyła również pobyt badawczy w Tantur Ecumenic Institute w Jerozolimie, University of Notre Dame (USA). Dr Mateusz Felczak realizuje staż badawczy w ramach grantu SONATINA w City University of Hong Kong. Prof. Dorota Ilczuk, realizując projekt CICERONE w ramach Horyzontu 2020, współpracuje m.in. z: prof. Robertem Klosstermanem z University of Amsterdam, prof. Andym Pratem z City University London, prof. Montserratem Pareją z Universitat de Barcelona.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Wspieranie studentów i studentek w procesie edukacji, rozwoju osobistym, zawodowym i społecznym oraz pielęgnowanie ich talentów i pasji to jeden z głównych celów strategii Uniwersytetu SWPS. Hasło „My, Uniwersytet” wyraża wiarę w wartość jaką jest wspólnotowość oparta na odwadze, otwartości i przede wszystkim odpowiedzialności za wszystkich członków i członkiń społeczności uniwersyteckiej. Realizacji tego celu służy szereg inicjatyw, których zadaniem jest zapewnienie studentom i studentkom jak najlepszej przestrzeni – przyjaznej, tolerancyjnej, bezpiecznej – do samorealizacji. Dlatego właśnie na uniwersytecie nieakceptowane są żadne formy dyskryminacji ze względu na różnice, w szczególności dotyczące płci, narodowości, religii lub wyznania, orientacji psychoseksualnej, jakichkolwiek form niepełnosprawności, poglądów politycznych, przekonań i światopoglądów, wykształcenia czy pochodzenia społecznego. Jeśli normy te zostaną naruszone, studenci i studentki mogą zgłosić niewłaściwe zachowanie ekspertce ds. przeciwdziałania molestowaniu i dyskryminacji za pomocą specjalnie zaprojektowanego w tym celu formularza. Funkcję tę na Uniwersytecie SWPS pełni dr Małgorzata Eysmontt – specjalistka z zakresu prawa rodzinnego i Unii Europejskiej. Trwają też prace nad powołaniem funkcji Rzecznika Uniwersyteckiego, którego zadaniem będzie wspieranie członków wspólnoty akademickiej (tj. studentów, słuchaczy studiów podyplomowych, kursów i szkoleń, pracowników i współpracowników pionu akademickiego i organizacyjnego) w nieformalnym rozwiązywaniu sporów i konfliktów z innymi członkami społeczności akademickiej, bez konieczności uruchamiania formalnych procedur.

Studenci kulturoznawstwa mogą również zwrócić się z prośbą o wsparcie do Prodziekana ds. Studenckich. Do zadań prodziekana należy m. in. zapewnienie wsparcia studentom w przypadku wypadków losowych, które utrudniły bądź uniemożliwiły regularne uczestnictwo w zajęciach; wspieranie inicjatyw naukowych i społecznych studentów, mających na celu ich rozwój w ramach organizacji studenckich; pośredniczenie w kontaktach między studentami a wykładowcami, w tym pomoc w rozstrzygnięciu sporów; wspieranie rozwoju wybitnych studentów.

Kadra kierunku kulturoznawstwo dostępna jest dla studentów i studentek w ramach dyżurów, których terminy ustalane są co semestr i podawane do wiadomości, możliwe jest też umówienie indywidualnego terminu spotkania. Wykładowcy, koordynatorzy przedmiotów i kierownicy katedr utrzymują regularny kontakt e-mailowy ze studentami w sprawach dydaktycznych i organizacyjnych. Podobną funkcję pełnią grupy nieformalne, prowadzone m.in. w mediach społecznościowych, administrowane przez poszczególnych pracowników – stanowią one mniej formalne narzędzie wymiany informacji dotyczących studiów, prowadzonych kursów, aktualności kulturalnych, wydarzeń czy doświadczeń zawodowych.

Społeczność studencka ma również bardzo silne wsparcie Samorządu Studentów, który działa niezwykle prężnie na rzecz jakości studiów i studiowania.

Formy wsparcia oferowane przez uczelnię podlegają ewaluacji. W roku 2021 zakończyło się badanie — zrealizowane w ramach Zintegrowanego programu rozwoju SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego — efektywności komunikacji studentów i studentek z nauczycielami

i nauczycielkami akademickimi oraz biurami obsługi studiów. Obszerny raport stanowi cenny materiał do realizacji kolejnych działań na rzecz podnoszenia jakości wsparcia.

8.1 Wsparcie osób z niepełnosprawnościami

Uczelnia zapewnia osobom z niepełnosprawnościami wsparcie umożliwiające im podjęcie studiów oraz zapewnia równe szanse w trakcie kształcenia. Ważną rolę w tym procesie odgrywa infrastruktura warszawskiego kampusu. Budynek przeszedł audyt przeprowadzony przez specjalistów z Fundacji Integracja. Znajdują się w nim windy, podjazdy oraz toalety dla osób z niepełnosprawnościami. Drzwi mają oznakowania brajlowskie i są wyposażone w system call-hear, ułatwiający dostęp osobom mającym problemy z poruszaniem się. Parking z oznakowanymi miejscami dla osób z niepełnosprawnościami jest bezpłatny. W bibliotece znajduje się:

- stanowisko komputerowe wyposażone w specjalistyczne oprogramowanie (program udźwiękawiający, syntezytor mowy, program powiększający) oraz sprzęt przetwarzający materiały drukowane w cyfrowe,
- powiększalnik stacjonarny VISIO+,
- brajlowskie mapy kondygnacji budynku uczelni,
- stanowisko komputerowe posiadające mysz komputerową myszONkę.

Osoby z niepełnosprawnościami mogą ubiegać się o indywidualną organizację studiów, o dostosowanie terminów i form egzaminów do swoich możliwości, o zmianę warunków uczestnictwa w zajęciach i inne udogodnienia zapewniające ich pełny udział w procesie kształcenia. Problemy poszczególnych osób rozwiązywane są w trybie indywidualnym, z zapewnieniem dyskrecji. Wsparcie osobom z różnymi typami niepełnosprawności zapewnia Centrum Wsparcia i Aktywności, w tym: opiekę asystenta, tłumacza języka migowego lub stenotypisty, instruktora orientacji przestrzennej, konsultację psychologiczną, wypożyczanie sprzętu specjalistycznego, kserowanie notatek, wsparcie w bibliotece, pomoc w dostępie do literatury specjalistycznej i naukowej, udział w zajęciach językowych i zajęciach z języka polskiego dla osób niesłyszących, udział w zindywidualizowanych zajęciach sportowych, indywidualny tryb zdawania egzaminów oraz bezpłatne wydłużenie seminarium dyplomowego. Centrum wspiera także osoby nieposiadające stosownego orzeczenia o niepełnosprawności, a także kadrę dydaktyczną, oferując szkolenia wykładowcom pracującym ze studentami z niepełnosprawnościami. Centrum Wsparcia i Aktywności otrzymało *Certyfikat obsługi osób z niepełnosprawnością Fundacji Integracja*.

8.2 Wsparcie studentów w aktywności naukowej i społecznej

Studenci kulturoznawstwa mogą liczyć na formalne i nieformalne wsparcie w realizacji ambicji naukowych i społecznych. Uczelnia zapewnia przejrzyste ramy prawne do zakładania i prowadzenia organizacji studenckich. Udostępnia przy tym niezbędną infrastrukturę, nie tylko sale czy sprzęt multimedialny, ale też kanały komunikacji (każde koło posiada własną podstronę na portalu Uniwersytetu SWPS). Wybrani przez studentów opiekunowie kół nie tylko sprawują merytoryczną pieczę nad działalnością kół, również aktywnie włączają się w podejmowane przez koła inicjatywy. Przykładem jest chociażby działalność Koła Naukowego My Gender, którego opiekunką jest dr Sandra Frydrysiak, czy działalność Koła Naukowego School of Ideas, którego opiekunką jest dr Alina

Landowska. Obydwa te przedsięwzięcia wyrosły z inicjatywy studentów, którzy – zainspirowani prowadzonymi na kierunku zajęciami – dostrzegli potrzebę powołania tych organizacji. W ich ramach studenci nie tylko pogłębiają swoją wiedzę na temat problematyki płci czy innowacyjności, ale też podejmują liczne działania i projekty społeczne (m. in. Koło Naukowe My Gender aktywnie prowadzi profile w mediach społecznościowych, natomiast Koło Naukowe School of Ideas – organizuje spotkania dla studentów młodszych roczników mających na celu wdrożenie ich w proces studiowania).

Studenci pragnący włączyć się w działalność naukową, mogą odbyć staż w jednym z centrów naukowych (np. Centrum Badań nad Gospodarką Kreatywną, Centrum Badań nad Ekonomiką Miejsc Pamięci, ośrodek badawczy Młodzi w Centrum LAB, Centrum Badań nad Zmianą Klimatu) bądź rozpocząć współpracę z jednym z wykładowców na zasadach mistrz-uczeń. Wsparcie mentorskie dla takich osób jak dr Mateusz Skrzeczkowski, dr Joanna Jeśman, dr Anna Kalinowska, dr Martyna Steckiewicz, Kamil Kuhr czy Anna Karpińska okazało się kluczowe dla późniejszej kariery naukowej.

8.3 Wsparcie studentów w aktywności zawodowej

W karierze zawodowej studentów i studentki wspiera Biuro Karier, oferując doradztwo zawodowe, diagnozę predyspozycji i zainteresowań zawodowych oraz pośrednictwo pracy. Organizuje staże, praktyki, targi pracy, akcje rekrutacyjne, spotkania z pracodawcami. Biuro pomaga w znalezieniu i wyborze stażu najlepszego z perspektywy predyspozycji i planów zawodowych praktykodawcy. Prowadzi też portal z ofertami pracy, praktyk, staży i wolontariatów dostępny przez Wirtualną Uczelnię, a także stronę internetową – <https://kariera.swps.edu.pl/>. Regularnie przy tym promuje wśród studentów i studentek projekty i inicjatywy zewnętrzne związane m.in. z obszarem m.in. animacji kulturowej, pracy menedżera, animatora kultury, pracy w sektorach kreatywnych, innowacyjności, organizacji wydarzeń kulturalnych etc. Organizuje też warsztaty i spotkania z firmami, które często mają charakter rekrutacyjny m.in.: Dzień z marką Accenture, warsztaty z zakresu digital marketingu w siedzibie firmy Philips, project management z Royal Bank of Scotland czy praca w międzynarodowym środowisku z Carlson Wagonlit Travel.

8.4 Wsparcie materialne i psychologiczne

Studenci korzystają z pełnego zakresu pomocy materialnej przewidzianego w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, a także z kredytów studenckich zgodnie z ustawą. Kryteria przyznawania stypendium rektora dla najlepszych studentów i studentek (z uwzględnieniem działalności naukowej, sportowej i społecznej), określone w regulaminie stypendialnym, uwzględniają specyfikę poszczególnych kierunków, zapewniając tym samym sprawiedliwą dystrybucję środków. W przypadku studentów zagranicznych, którym nie przysługuje stypendium rektora dla najlepszych studentów finansowane z dotacji do funduszu pomocy materialnej, uczelnia uruchomiła własny fundusz. Dzięki temu wartość motywacyjna tego stypendium i związana z nim pomoc materialna są dostępne niezależnie od narodowości i posiadanego obywatelstwa. Stypendium specjalne przysługuje wszystkim studentom z niepełnosprawnościami. Rozpatrywanie wniosków stypendialnych dokonuje się komisyjnie, przy zaangażowaniu studentów i ich organów przedstawicielskich. Skargi i wnioski rozpatrywane są przez komisje odwoławcze.

Uczelnia świadoma konsekwencji pandemii COVID-19, która wielu studentów pozbawiła dochodu, uruchomiła program #wspieraMY. Polega on na możliwości zatrudnienia studentów, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, w jednostkach organizacyjnych uczelni oraz jako – zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami i umiejętnościami – prowadzących kursy kompetencyjne dla pracowników uczelni. Studenci otrzymują w ten sposób wsparcie finansowe, które umożliwia im kontynuowanie studiów, a jednocześnie zdobywają nowe doświadczenia i kompetencje zawodowe. Rozumieją też lepiej funkcjonowanie uczelni i jej społeczności.

Dla kandydatów i kandydatek na studia przewidziany jest program Mistrzowski Start. Najlepsi maturzyści otrzymują nagrodę pokrywającą koszty pierwszego roku studiów na jednym z kierunków objętych programem. Jeśli na wyższych latach utrzymają odpowiednio wysoką średnią ocen, mają szansę uzyskać dofinansowanie na pozostały okres nauki. Wybitnym studentom, wyróżniającym się na polu naukowym, sportowym bądź artystycznym, przyznawany jest tytuł VIS (Very Important Student). Poza gratyfikacją materialną, studentom o statusie VIS przysługują różne przywileje, w tym pierwszeństwo zapisu na zajęcia.

Uniwersytet SWPS oferuje studentom szerokie wsparcie psychologiczne. Przy Uniwersytecie działa Klinika Terapii Poznawczo-Behawioralnej, która pełni też funkcję akademickiej poradni psychologicznej. Każdemu studentowi przysługuje bezpłatna wizyta (studentowi z niepełnosprawnością do 12 wizyt). Za zgodą studenta, informacje o jego sytuacji mogą zostać przekazane do Centrum Wsparcia i Aktywności, co skutkuje przyznaniem mu wsparcia ze strony uczelni np. w formie dalszych bezpłatnych spotkań terapeutycznych, indywidualnej organizacji zajęć lub zaliczeń.

8.5 Obsługa administracyjna, rozpatrywanie skarg i wniosków

Za obsługę studentów odpowiedzialne jest Centrum Spraw Studenckich. Studenci mogą załatwić sprawę na miejscu, telefonicznie bądź przez media cyfrowe. CSS odpowiada za procedowanie podań, które rozpatrywane są w terminie nie dłuższym niż 30 dni od złożenia. Rzeczywisty czas, dzięki efektywnej współpracy koordynatorów specjalności z Centrum Spraw Studenckich dla większości spraw wynosi kilka dni. Rozpatrywanie skarg i wniosków w sprawach bardziej złożonych (m.in. związanych z dydaktyką lub indywidualnymi decyzjami w sprawach studenckich) zajmują się koordynatorzy specjalności. Kwestie wykraczające poza kompetencje koordynatora specjalności są rozstrzygane przez dziekana. Od decyzji dziekana student może odwołać się do rektora.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

9.1 Informacja o studiach

Uniwersytet SWPS od lat stosuje standard, zgodnie z którym informacje o kształceniu powinny być dostępne w internecie dla osób zainteresowanych (ogólnodostępny portal swps.pl, media społecznościowe, portal Wirtualna Uczelnia dostępny dla studentów i pracowników). Dużą wagę przykładają do aktualności danych, dlatego są powołane osoby odpowiedzialne za monitorowanie kompletności i aktualności materiałów.

Ogólnodostępny portal swps.pl (nowa odsłona dostępna od października 2021) umożliwia każdemu m.in. dostęp do: 1) informacji o uczelni (w tym strategię i statut Uniwersytetu SWPS); 2) oferty dydaktycznej ze szczegółowym opisem i programami studiów, zasadami rekrutacji, opłatami za studia wraz z informacją o możliwym finansowym wsparciu. Kandydat przez stronę może też umówić się na konsultację z ekspertem z Działu Rekrutacji, który w trakcie spotkania online odpowie na pytania; 3) informacji dla osób z niepełnosprawnościami, w tym o formach wsparcia (również finansowego), zakresu dostosowania infrastruktury do potrzeb tych osób, opinii osób z niepełnosprawnościami, które podjęły studia na Uniwersytecie SWPS, 4) informacje dla obcokrajowców, w tym zasady legalizacji pobytu i możliwości zakwaterowania w Warszawie. Portal swps.pl dostępny jest również w wersji anglojęzycznej.

Wirtualna Uczelnia, wewnętrzny portal dla studentów i pracowników, jest głównym źródłem informacji i portalem komunikacyjnym. W systemie tym studenci i pracownicy mają dostęp do kalendarza akademickiego, planu zajęć, sylabusów, panelu wystawionych ocen cząstkowych i końcowych, materiałów do zajęć, regulaminów (Regulaminu studiów, Zasad studiowania, Szczegółowych zasad dotyczących przebiegu seminarium dyplomowego, składania prac dyplomowych i egzaminu dyplomowego), informacji o: wykładowcach (m.in. terminach i miejscach dyżurów, adresach mailowych, planach zajęć), uczelnianych jednostkach i organizacjach (m. in. Centrum Spraw Studenckich, Biurze Karier, Bibliotece, organizacjach studenckich, Samorządzie Studenckim), stypendiach czy informacji o wsparciu dla osób z niepełnosprawnościami (Biuro Pomocy i Aktywności). W portalu działają też aplikacje do komunikacji między studentem a uczelnią: Podania i Kontakt. Wszelkie zmiany podejmowane na rzecz poprawy jakości uczelnianych mediów poprzedzone są prowadzonymi na szeroką skalę badaniami oczekiwań użytkowników i analizami UX.

Uniwersytet SWPS publikuje także informacje w Biuletynie Informacji Publicznej, na własnej stronie podmiotowej https://uniwersytet_swps.bip.gov.pl/. Zakres informacji zamieszczonych w BIP odpowiada wymogom określonym w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Doskonalenie jakości kształcenia to jeden z celów Uniwersytetu SWPS wpisanych do strategii „My, Uniwersytet” (cel 1.a: *Doskonalenie jakości kształcenia na istniejących kierunkach studiów*). Jego osiągnięciu służą liczne inicjatywy usprawniające oraz wspierające uczelniany system zapewniania jakości kształcenia, którego funkcjonowanie gwarantuje stosowny zapis w Statucie uczelni, a za którego doskonalenie i funkcjonowanie odpowiada Pełnomocnik Prorektorki ds. Dydaktyki w Zakresie Jakości Studiów. Zgodnie ze statutem odpowiedzialność za wdrażanie właściwych rozwiązań projakościowych na poziomie wydziału spoczywa na dziekanie. Wsparcie dziekanowi zapewniają Prodziekan ds. dydaktycznych oraz Prodziekan ds. studenckich, a także – na zasadzie głosu doradczego – Kolegium Wydziału, w zakresie zarządzania procesem dydaktycznym i doskonalenia jakości dydaktyki. Kolegium Wydziału Nauk Humanistycznych w Warszawie, korzystając ze swej prerogatywy, powołało Komisję ds. jakości kształcenia. Dziekan podjął decyzję również o powołaniu dwóch pełnomocników: Pełnomocnika dziekana ds. praktyk zawodowych oraz Pełnomocnika ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Osobami operacyjnymi odpowiedzialnymi za organizację dydaktyki na poszczególnych kierunkach (m.in. przygotowywanie obsady, weryfikację siatek zajęć, archiwizację egzaminów i prac zaliczeniowych, indywidualizację ścieżek kształcenia) są koordynatorzy kierunków, którzy mają codzienny, bezpośredni kontakt zarówno ze studentami, jak i kadrą dydaktyczną. W pełnieniu funkcji koordynatorów kierunków wspiera pracownik Biura Dziekana, Specjalista ds. dydaktycznych, współpracujący ściśle z Centrum Spraw Dydaktycznych i Centrum Spraw Studenckich, pełniącymi ważną rolę przy monitorowaniu jakości kształcenia i wdrażaniu systemowych rozwiązań.

10.1. Doskonalenie programu studiów

Proces doskonalenia programów studiów przewiduje dwie ścieżki. Pierwsza z nich wynika z obowiązku dostosowania programów do zmieniających się ram formalno-prawnych (ministerialnych bądź uczelnianych), zarządzany jest przez Prorektora ds. dydaktyki. Kontekst zmian oraz sposób ich wdrożenia dyskutowane są na regularnych spotkaniach Prorektorki z dziekanami. Następnie wypracowane rozwiązania omawiane są w trakcie spotkań Prorektorki z prodziekanami ds. dydaktycznych, których zadaniem jest implementacja rozwiązań w poszczególnych programach studiów.

Druga ścieżka związana jest z ewaluacją programu pod kątem: 1) osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się, 2) aktualności wiedzy teoretycznej oraz metod i praktyk badawczych, 3) zgodności z oczekiwaniami otoczenia społeczno-gospodarczego. Doskonalenie programów koordynowane jest na poziomie wydziału przez Komisję ds. jakości kształcenia, a prowadzone na kierunku przez zespół powołany przez Kierownika Katedry. Zespół projektuje zmiany programu, korzystając z: 1) raportów powstałych w oparciu o dane uzyskane dzięki dostępnym narzędziom i procesom, pozwalającym monitorować jakość kształcenia (m.in. ewaluacji zajęć, hospitacji zajęć, weryfikacji rozkładu ocen końcowych, weryfikacji sylabusów, przeglądu prac zaliczeniowych i dyplomowych); 2) metod diagnozowania oczekiwań rynku pracy, kandydatów czy otoczenia społecznego (wywiady indywidualne i grupowe, ankiety), a także 3) rozwiązań, pozwalających śledzić losy absolwentów. Inicjatorami doskonalenia programów mogą być również wykładowcy i studenci, z którymi koordynator kierunku regularnie się spotyka.

Niezależnie od rodzaju intencji doskonalenia programu jego nowa postać jest zatwierdzana w sposób formalny, zgodny z procedurą zatwierdzoną przez Prorektorkę ds. dydaktyki. Dziekan, po zaopiniowaniu programu przez Kolegium Wydziału, kieruje wnioskiem do Rektora z prośbą o dalsze procedowanie. Po wyrażeniu przez Rektora zgody na zakres proponowanych zmian dokumentacja kierowana jest do Centrum Spraw Dydaktycznych, które dokonuje oceny formalno-prawnej. Zweryfikowany program przekazywany jest na ręce Samorządu Studentów, który wyraża swą opinię w drodze uchwały. Po ustosunkowaniu się przez Koordynatora kierunku do opinii Samorządu Studentów, dziekan kieruje aktualną wersją programu do Rektora, wnioskując o zatwierdzenie. Finalnie program studiów podlega akceptacji Senatu Uniwersytetu SWPS.

Od września 2021 prace nad tworzeniem i doskonaleniem oferty dydaktycznej wspiera Pełnomocnik Prorektorki ds. Dydaktyki w zakresie programów studiów.

10.2. Zapewnianie jakości kształcenia

Działania na rzecz jakości kształcenia mają dwójaki charakter: kontrolny oraz wspierający. Służą zatem nie tylko weryfikacji jakości prowadzonej dydaktyki, ale również popularyzowaniu dobrych praktyk i dbaniu o rozwój kompetencyjny kadry dydaktycznej. Działania pro jakościowe na poziomie wydziału koordynuje Komisja ds. jakości kształcenia powołana przez Kolegium Wydziału do kompleksowego działania na rzecz jakości kształcenia na WNH, rozumianego jako analiza i weryfikacja jakości kształcenia na kierunkach prowadzonych przez wydział oraz projektowanie i rekomendowanie rozwiązań organizacyjnych i programowych, mających na celu podnoszenie tejże jakości. Do zadań Komisji określonych w jej regulaminie należy m.in.: monitorowanie działania procedur zgodnych z ogólnouczelnianym systemem zapewniania jakości kształcenia na Uniwersytecie SWPS; analizowanie skuteczności narzędzi i strategii służących zapewnianiu jakości kształcenia; monitorowanie procesu tworzenia i publikowania sylabusów uwzględniające zarówno terminowość ich publikacji, jak i poprawność formalną oraz jakość merytoryczną, doskonalenie zasad oraz sposobu organizacji praktyk zawodowych oraz zasad ich rozliczania. Komisja dokonuje regularnej oceny jakości kształcenia poprzez: analizę wyników ankiet ewaluacyjnych zajęć, raportów z hospitacji, weryfikację rozkładu ocen końcowych, przegląd sylabusów, prac zaliczeniowych i dyplomowych. Dzięki temu, że w Komisji zasiadają osoby odpowiedzialne za koordynowanie dydaktyki na poszczególnych kierunkach, posiedzenia dają możliwość dzielenia się problemami i wspólnego wypracowywania rozwiązań, które następnie w postaci dobrych praktyk są popularyzowane na wydziale.

Katedra Kultury i Mediów jest platformą integracji i współpracy nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunkach zakotwiczonych w naukach o kulturze i religii oraz naukach o mediach i komunikacji społecznej. Z początkiem każdego semestru odbywają się spotkania kadry z koordynatorami kierunków, podczas których dyskutowane są wymogi formalne, techniczne i uwarunkowania zewnętrzne, w jakich powinny odbywać się zajęcia. Ponadto, omawiana jest specyfika kierunków i grup studiujących na poszczególnych latach. Takie działanie służy wyrównywaniu wiedzy pracowników na temat dydaktyki prowadzonej w Katedrze. Nauczyciele akademicy mają także możliwość, by wymienić się doświadczeniami dydaktycznymi oraz podzielić wątpliwościami i sugestiami dotyczącymi realizacji programów studiów. W ten sposób tworzy się platforma do podejmowania inicjatyw oddolnych związanych z zapewnieniem jakości kształcenia.

W trosce o jakość kształcenia po wprowadzeniu lockdownu na skutek zagrożenia wirusem SARS-CoV-2 Uniwersytet SWPS, przechodząc na kształcenie zdalne synchroniczne, niezwłocznie powołał ogólnouczelniane i wydziałowe Zespoły ds. nauczania online, których zadaniem było koordynowanie i kontrolowanie sposobu realizacji efektów uczenia się, wsparcie technologiczne i metodyczne dydaktyków przechodzących na tryb zdalny. Powstał również Zespół ds. oceny sumarycznej efektów uczenia się zdobywanych w kształceniu online, który wypracował rozwiązania zgodne z regulacjami prawnymi umożliwiające przeprowadzenie sesji egzaminacyjnej, a także egzaminów dyplomowych przy zachowaniu obowiązujących standardów. W prace zaangażowany był również Samorząd Studentów. Z myślą o jakości kształcenia stworzona została netykieta, mająca zagwarantować odpowiednie warunki do nauki podczas zajęć synchronicznych. Wiele innowacyjnych rozwiązań zyskało uznanie w gremiach interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych oraz zostało bardzo wysoko ocenione.

Do najważniejszych działań weryfikujących i wspierających jakość kształcenia należą:

a. Ewaluacja zajęć. Prowadzona jest przed końcem każdego semestru i ma postać anonimowych ankiet wypełnianych przez studentów i studentki na komputerach i urządzeniach mobilnych (telefonach, tabletach, laptopach). Ankiety zawierają pytania zamknięte dotyczące oceny zaangażowania studenta w naukę przedmiotu; poziomu zadowolenia z zajęć; stopnia, w jakim zajęcia poszerzyły wiedzę i/lub umiejętności; sposobu organizacji zajęć oraz otwarte, pozwalające na swobodną wypowiedź na temat tego, co studentowi najbardziej się w zajęciach podobało, a co w jego ocenie warto byłoby skorygować. Indywidualne wyniki ankiet udostępniane są samym wykładowcom, a ich zbiorcze opracowanie – Prorektorce ds. dydaktyki oraz odpowiednim dziekanom, a także koordynatorom kierunków. Wyniki ankiet pełnią istotną rolę przy przygotowywaniu obsady przedmiotów na kolejny rok akademicki, służą weryfikacji istotności i przydatności przedmiotu, mogą skłonić do podjęcia stosownych działań wyjaśniających i naprawczych. Są uwzględniane przy wyznaczaniu zajęć do hospitacji oraz przy wystawianiu okresowej oceny nauczycielom akademickim.

b. Hospitacja zajęć. Prowadzona jest z wykorzystaniem zestandaryzowanej formuły (opracowane zostały: metoda, scenariusz hospitacji oraz arkusze hospitacji). Prowadzone są na zasadzie życzliwej obserwacji, a prowadzącemu zajęcia przekazywana jest rzeczowa i prorozwojowa informacja zwrotna.

c. Procedura antyplagiatowa. Wdrożona została zgodnie z Zarządzeniem Rektora 57/2018 i Regulaminem określającym zasady funkcjonowania ASAP (Akademicki System Archiwizacji Prac). Wszystkie prace dyplomowe są badane pod kątem nieuprawnionych zapożyczeń z wykorzystaniem, zarówno za pomocą systemu Antyplagiat jak i JSA. Losowo sprawdzane pod kątem nielegalnych zapożyczeń są również prace zaliczeniowe.

e. Metody dydaktyczne. Wiele uwagi przywiązuje się do metod kształcenia w sali zajęciowej, jak i na odległość. W tworzenie kafeterii metod zaangażowani są zawodowi metodycy, którzy odpowiadają również za podnoszenie kompetencji dydaktycznych kadry w ramach cyklicznych szkoleń.

Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów

Analiza SWOT programu studiów

	POZYTYWNE	NEGATYWNE
Czynniki wewnętrzne	<p>Mocne strony:</p> <ul style="list-style-type: none">• Aktywna i rozpoznawalna w środowisku kadra o różnorodnych zainteresowaniach i doświadczeniach badawczych, a także szerokiej sieci współpracowników naukowych w Polsce i za granicą, zaangażowana we współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym.• Nowoczesny program studiów zorientowany na współczesność i dostosowany do jej zmian nie tylko w obszarze tematyki, ale także metodologii.• Oparte na otwartości, podmiotowym traktowaniu i empatii relacje ze studentami i studentkami, wspierane przez wzorowy ekosystem organizacji dydaktyki, którego istotnym elementem jest Biuro Karier sprawnie zarządzające ofertami pracy i praktyk.• Doświadczona w łączeniu wiedzy o kulturze z nowymi narzędziami i metodami nauczania kadra – sprawnie wdrożony i świetnie funkcjonujący system edukacji zdalnej zarówno w obszarze zajęć, jak indywidualnych konsultacji, prac projektowych i dyplomowych.	<p>Słabe strony</p> <ul style="list-style-type: none">• Nie dość liczna kadra profesorska – w stosunkowo krótkim czasie utrata znacznej części profesorów, co spowodowało zerwanie ciągłości pokoleniowej. Grupa „uczniów” nie jest na tyle liczna, by tworzyć zwarte środowisko intelektualne.• Łączenie przez studentów, zwłaszcza drugiego stopnia, pracy zarobkowej ze studiami – co przekłada się na zróżnicowanie poziomu zaangażowania w działalność naukową i terminowe ukończenie studiów.• Trudność w budowaniu dużych zespołów badawczych i projektowych ze względu na różnorodność obszarów zainteresowań badawczych członków i członkiń zespołu.

<p>Czynniki zewnętrzne</p>	<p>Szanse:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Rosnące zainteresowanie ekspertyzą kadry Katedry Kultury i Mediów, manifestujące się w coraz większej liczbie projektów realizowanych z otoczeniem społeczno-gospodarczym. ● Zmieniająca się świadomość dotycząca zawodów i kompetencji przyszłości – rosnące zapotrzebowanie rynku pracy na interdyscyplinarnie wykształconych uczestników życia społecznego i twórców kultury. ● Rewolucja cyfrowa i związane z nią procesy pogłębione przez pandemię COVID-19 wymagają wdrażania nowych form i odpowiadającego nowej sytuacji sposobu prowadzenia zajęć – w kontekście mocnych stron zespołu dostrzegamy w tym szansę ● Potencjał uczelni umożliwiający współpracę międzykierunkową i międzywydziałową (projekty badawcze, fakultety, koła naukowe, seminaria). 	<p>Zagrożenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Konserwatywne postrzeganie kulturoznawstwa przez kandydatów, wynikające ze swoistego kryzysu humanistyki, a także z faktu, że w następstwie „zwrotu kulturowego”, kulturą współczesną zajmuje się dziś wiele dyscyplin. ● Model pracy ze studentami, który silny akcent kładzie na badania terenowe i kontakty z instytucjami zewnętrznymi, jest wyjątkowo narażony na kryzysy, takie jak pandemia – kiedy możliwość realizacji założonych zadań zostaje utrudniona np. ze względu na procedury sanitarne. ● Trudności w rekrutacji kadry legitymującej się międzynarodowym doświadczeniem badawczym i doświadczeniem w pozyskiwaniu grantów.
-----------------------------------	---	---

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny

03-815 Warszawa ul. Chodakowska 19/31

tel. 22 517 99 00, fax 22 517 99 01

NIP: 118-01-97-245

0231

(Pieczęć uczelni)

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny

Wydział Nauk Humanistycznych w Warszawie

Dziekan

..... 748
dr hab. Marcin Jacoby, prof. Uniwersytetu SWPS

(podpis Dziekana)

.....

(podpis Rektora)

Warszawa, dnia 01.10.2021
.....

(miejsowość)

Część III. Załączniki

Lista załączników:

Załącznik 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów

Załącznik 2. Materiały uzupełniające¹

- Załącznik 2.1 Programy studiów
 - Załącznik 2.1a. Program studiów pierwszego stopnia, profil ogólnoakademicki
 - Załącznik 2.1b Program studiów drugiego stopnia, profil ogólnoakademicki
- Załącznik 2.2 Obsada zajęć, profil ogólnoakademicki
- Załącznik 2.3 Harmonogramy zajęć
 - Załącznik 2.3a. Harmonogram, nabór 2020-2021, studia pierwszego stopnia, profil ogólnoakademicki
 - Załącznik 2.3b. Harmonogram, nabór 2020-2021, studia drugiego stopnia, profil ogólnoakademicki
 - Załącznik 2.3c. Harmonogram, nabór 2021-2022, studia pierwszego stopnia, profil ogólnoakademicki
 - Załącznik 2.3d. Harmonogram, nabór 2021-2022, studia drugiego stopnia profil ogólnoakademicki
- Załącznik 2.4 Charakterystyka nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia
 - Załącznik 2.4a. Charakterystyka nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia
 - Załącznik 2.4b. Charakterystyka innych osób prowadzących zajęcia
- Załącznik 2.5 Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności
- Załącznik 2.6 Charakterystyka wyposażenia sal wykładowych, pracowni, laboratoriów i innych obiektów, w których odbywają się zajęcia
- Załącznik 2.7 Wykaz prac dyplomowych
 - Załącznik 2.7a. Wykaz prac dyplomowych, studia pierwszego stopnia, profil ogólnoakademicki
 - Załącznik 2.7b. Wykaz prac dyplomowych, studia drugiego stopnia, profil ogólnoakademicki

¹ Załączniki w formie cyfrowej.

Załącznik 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów

Tabela 1. Liczba studentów ocenianego kierunku. Ze względu na fakt, że zarówno dla studiów pierwszego i drugiego stopnia nie zakończył się pełen cykl kształcenia, dane uwzględniają również studentów specjalności "Kultura współczesna", "Media i kultura cyfrowa" oraz "Menedżer, agent producent" prowadzonych jeszcze jako studia o profilu praktycznym

Poziom studiów	Rok studiów	Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
		Dane sprzed 3 lat (2017/2018)**	Bieżący rok akademicki (2020/2021)*	Dane sprzed 3 lat (2017/2018)**	Bieżący rok akademicki (2020/2021)*
I stopnia	I	1	29	nie dotyczy	nie dotyczy
	II	19	8	nie dotyczy	nie dotyczy
	III	18	18	nie dotyczy	nie dotyczy
II stopnia	I	nie dotyczy	nie dotyczy	37	67
	II	nie dotyczy	nie dotyczy	44	65
Razem:		38	55	81	132

* Stan danych z 31 grudnia 2020 r.

** Stan danych z 31 grudnia 2017 r.

Tabela 2. Liczba absolwentów ocenianego kierunku w ostatnich trzech latach poprzedzających rok przeprowadzenia oceny. Ze względu na fakt, że zarówno dla studiów pierwszego i drugiego stopnia nie zakończył się pełen cykl kształcenia, dane uwzględniają również absolwentów specjalności "Kultura współczesna", "Media i kultura cyfrowa" oraz "Menedżer, agent producent" prowadzonych jeszcze jako studia o profilu praktycznym

Poziom studiów	Rok ukończenia	Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
		Liczba studentów, którzy rozpoczęli cykl kształcenia kończący się w danym roku	Liczba absolwentów w danym roku	Liczba studentów, którzy rozpoczęli cykl kształcenia kończący się w danym roku	Liczba absolwentów w w danym roku
I stopnia	2018/2019	24	8	nie dotyczy	nie dotyczy
	2019/2020	1	4	nie dotyczy	nie dotyczy
	2020/2021	17	8	nie dotyczy	nie dotyczy
II stopnia	2018/2019	nie dotyczy	nie dotyczy	43	20
	2019/2020	nie dotyczy	nie dotyczy	53	26

	2020/2021	nie dotyczy	nie dotyczy	60	31
Razem:		42	20	156	77

Tabela 3.a Wskaźniki dotyczące programu studiów na kierunku kulturoznawstwo, studia pierwszego stopnia (specjalność "Kultura współczesna")

Nazwa wskaźnika	Liczba punktów ECTS/Liczba godzin
Liczba semestrów i punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na ocenianym kierunku na danym poziomie	6 semestrów / 180 punktów ECTS
Łączna liczba godzin zajęć	1899 godzin
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	179 punktów ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	117 punktów ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	6 punktów ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru	54 punkty ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	program nie przewiduje praktyk zawodowych
Wymiar praktyk zawodowych (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	program nie przewiduje praktyk zawodowych
W przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	60 godzin
W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	
1. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach stacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	1899/54

Tabela 3.b Wskaźniki dotyczące programu studiów na kierunku kulturoznawstwo, studia drugiego stopnia (specjalności "Media i kultura cyfrowa" i "Menedżer, agent, producent")

Nazwa wskaźnika	Liczba punktów ECTS/Liczba godzin
Liczba semestrów i punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na ocenianym kierunku na danym poziomie	4 semestry / 120 punktów ECTS
Łączna liczba godzin zajęć	696*/728**
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	120 punktów ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	80*/95** punktów ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	8*/8**
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru	51 punktów ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	program nie przewiduje praktyk zawodowych
Wymiar praktyk zawodowych (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	program nie przewiduje praktyk zawodowych
W przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	nie dotyczy
W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	
Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach niestacjonarnych. Łączna liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	1. 696/0* 2. 728/20**

* wskaźnik dla specjalności "Media i kultura cyfrowa".

** wskaźnik dla specjalności "menedżer, agent, producent".

Tabela 4.a Zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki o kulturze i religii na studiach pierwszego stopnia (specjalność "Kultura współczesna")

Nazwa zajęć/grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć. Forma stacjonarna	Liczba punktów ECTS
Antropologia	wykład, konwersatorium	30	4
Kontrkultura	konwersatorium	30	4
Kultura literacka	konwersatorium, ćwiczenia	60	8
Kultura wizualna – film	konwersatorium, ćwiczenia	60	6
Kultura wizualna – odstęp	ćwiczenia	60	6
Kultura wizualna – sztuki wizualne i performatywne	wykład, konwersatorium, warsztaty	75	8
Kulturoznawstwo jako transdyscyplina	konwersatorium, ćwiczenia	45	3
Kulturoznawstwo krytyczne I	konwersatorium, ćwiczenia	60	6
Kulturoznawstwo krytyczne II	konwersatorium, ćwiczenia	60	6
Literatura popularna	konwersatorium, warsztaty	60	6
Praktyka badawcza I	praktyki	150	6
Praktyka badawcza II	praktyki	150	6
Produkcja kulturowa	ćwiczenia	45	4
Przemiany nowych mediów	wykład, konwersatorium	30	4
Sektor kreatywny	wykład, ćwiczenia, warsztaty	45	4
Teorie kultury: przeszłość – teraźniejszość – przyszłość	konwersatorium, ćwiczenia, warsztaty	75	8
Warsztat współczesnego kulturoznawcy I	ćwiczenia, warsztaty	45	6

Warsztat współczesnego kulturoznawcy II	ćwiczenia, warsztaty	45	6
Warsztat współczesnego kulturoznawcy III	konwersatorium, warsztaty	45	7
Warsztat współczesnego kulturoznawcy IV	wykład, ćwiczenia	30	3
Wstęp do nauk o kulturze	wykład, ćwiczenia	60	6
Razem:		1260	117

Tabela 4.b Zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki o kulturze i religii na studiach drugiego stopnia (specjalność "Media i kultura cyfrowa")

Nazwa zajęć/grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć Forma niestacjonarna	Liczba punktów ECTS
Kultura sieci	wykład, ćwiczenia, konwersatorium	48	6
Kultura w obiegu cyfrowym	wykład, warsztaty	36	7
Laboratoria sztuki nowych mediów	ćwiczenia, warsztaty	36	6
Projektowanie treści III	wykład, warsztaty	36	8
Przemiany mediów	wykład, konwersatorium, warsztaty	48	8
Transformacje współczesnego świata	wykład, ćwiczenia	36	6
Przemiany kultury, przemiany perspektyw	warsztaty, ćwiczenia	48	8
Rynek mediów	wykład, warsztaty	24	6
Warsztat badawczy	warsztaty, ćwiczenia	48	7

Warsztat współczesnego humanisty	wykład, ćwiczenia	36	6
Współczesne praktyki artystyczne	konwersatorium	36	6
Zrozumieć współczesność	wykład, konwersatorium	36	6
Razem:		468	80

Tabela 4.c Zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauki o kulturze i religii na studiach drugiego stopnia (specjalność "Menedżer, agent, producent")

Nazwa zajęć/grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć Forma niestacjonarna	Liczba punktów ECTS
Agent artysty	wykład, konwersatorium, warsztaty	60	8
Ekonomia. Prawo	konwersatorium, ćwiczenia	48	8
Kultura w obiegu cyfrowym	wykład, warsztaty	36	7
Laboratoria sztuki nowych mediów	ćwiczenia, warsztaty	36	6
Menedżer kultury	wykład, warsztaty, ćwiczenia	48	9
Transformacje współczesnego świata	wykład, ćwiczenia	36	6
Przemiany kultury, przemiany perspektyw	warsztaty, ćwiczenia	48	8
Warsztat badawczy	warsztaty, ćwiczenia	48	7
Warsztat współczesnego humanisty	wykład, ćwiczenia	36	6

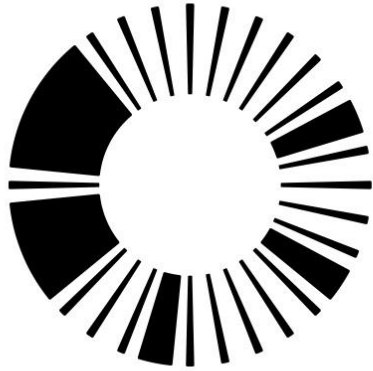
Współczesne praktyki artystyczne	konwersatorium	36	6
Zrozumieć współczesność	wykład, konwersatorium	36	6
Razem:		468	77

Tabela 5.a Informacja o zajęciach lub grupach zajęć prowadzonych w językach obcych na studiach pierwszego stopnia (specjalność "Kultura współczesna")

Nazwa programu/zajęć/grupy zajęć	Forma realizacji	Semestr	Forma studiów	Język wykładowy	Liczba studentów (w tym niebędących obywatelami polskimi)
Fakultet anglojęzyczny	w sali	VI	stacjonarna	angielski	realizacja (2022/2023)

Tabela 5.b Informacja o zajęciach lub grupach zajęć prowadzonych w językach obcych na studiach drugiego stopnia (specjalności "Media i kultura cyfrowa", Menedżer, agent, producent)

Nazwa programu/zajęć/grupy zajęć	Forma realizacji	Semestr	Forma studiów	Język wykładowy	Liczba studentów (w tym niebędących obywatelami polskimi)
Angielski w zastosowaniu akademickim I	w sali	IV	niestacjonarna	angielski	58 (0)
Angielski w zastosowaniu akademickim II	w sali	V	niestacjonarna	angielski	58 (0)

**Uniwersytet
SWPS**